

ANT

Haftalık Dergi • 24 Mart 1970 • Sayı 169 • 150 Krş

DEVİRİMCİ
ÇABAMIZI
İŞÇİ - KÖYLÜ
YIĞINLARA
YÖNELTELİM

STAV

15 mart

16 mart

17 mart

18 mart

□ Boykot suç değil

Nevşehir'de boykote katılıp da davasına bakılan 47 öğretmen hakkında Nevşehir Asliye Ceza Mahkemesi, «Boykot ve teşviki suç değildir» kararını vermiştir. Kararda boykot, «Kendilerine hak ve hukuki isteklerinin yerine getirilmemesini kınayan kimselerin bu isteklerinin yerine getirilmesini sağlamak amacıyla başvurmak zorunda kaldıkları bir protesto, bir direnme hareketi» şeklinde tanımlandıktan sonra, şöyle denilmektedir: «Yasalarımızda boykotu suç sayan bir hüküm yoktur. Öğretmen boykotu, eğitim ve öğretim sisteminin uygulanması, yabancı eğitim uzmanlarının uzaklaştırılması, bir sömürü konusu olan özel okulların devletleştirilmesi... v.b. ulusal hedefleri olan, emperyalizme ve sömürüye karşı yönelimi, ilgilileri ve halkımızı uyarmayı amaçlayan, anayasanın 20. maddesine tamamen uygun, bilinçli, ölçülü, cesur bir direnme ve protesto eylemidir. Bu eylemlerden ötürü öğretmenleri cezalandırmak, demokrasimizi ve anayasamızı inkar etmektir.» TOS Hukuk Bürosu Müdürü Nevzat Helvacı ve C. Savcısı Edip Adil Ergün'ün mütalaalarına uygun olarak yargıç Erol Arıcı'nın verdiği bu devrimci karar, tutucu çevrelerce çok tesiri yaratmıştır.

□ Brezilya Gerillaları

Brezilya'da devrimci gerillalar, beş siyasi tutuklu ile üç çocuğun serbest bırakılmasını sağlamak üzere Japonya'nın Sao Paulo'daki konsolosu Nobuo Okuchi'yi kaçırmışlardır. Bunun üzerine Brezilya makamları, Shizuo Ozawa, Diogenes Guerra, Otavio Angello, Mere Marina Borges Soares ve Damaris Lucena adındaki devrimcilerle üçü çocuğu serbest bırakmak zorunda kalmıştır.

□ TİP ve İnönü

İnönü'nün ikili anlaşmalarla ilgili beyanatı üzerine TİP Genel Başkanı Şaban Yıldız şöyle demiştir: «İnönü her köşeye sıkıştırıldığı hissettiği her durumda yaptığı gibi, bu sefer de «aşırı sol» suçlamasına sığınmağa kalkıyor. Evet biz, TİP, İnönü'yü ve CHP'yi Türkiye'nin kapısını Amerikan emperyalizmine ilk açmış olmakla suçluyoruz. Hele «ülkenin savunması ile münasebetini kesmiş insanlar böyle düşünceceklerdir» sözlerini aynı ile İnönü'ye iade ederiz. Türkiye'nin savunması ile münasebetini kesmiş olanlar, milli bağımsızlık ve egemenliğimizden bir mirasyedi düşüncesizliğiyle böylesine tavizler vermiş ve milli savunmamızı bugünkü açmazlara getiren yola sokmuş olanlardır; yani başta İnönü'nün kendisidir.»

□ Silahlanma yarışı

Amerikan Silahsızlanma Ajansı tarafından yayınlanan istatistiğe göre, dünya devletleri 1969 yılında silahlanma için 200 milyar dolar harcayarak bir rekor kırmışlardır. Bir yılda Varşova Paktı silahlanma için 63 milyar harcarken, NATO 108 milyar, Sovyetler Birliği 56 milyar harcarken, ABD 82 milyar dolar harcayarak Batının tecessüsü niyetlerini açığa vurmuşlardır.



□ Tütün savaşı

Ege Tütün Piyasası faciasından sonra, Karadeniz ekici tütün piyasasında da köylü kan ağlamıştır. Piyasayı sözümona 18 Lira baş fiyatla açan Tekel üreticisi koruma görevini yine yerine getirememiş, hemen o gün öğleden sonra fiyatlar 12 liraya kadar düşmüş. Tekel'den başka alıcı da bulunmadığından çoğu üretici daha sonra 4 Lira'dan elinden çıkarmak zorunda kalmıştır. Tütün maliyetinin yüksek oluşu, beş tütün ihracatçısının bozuk düzenden yararlanarak yok bahasına tütün kapatmaları, banka, kooperatif ve tefeci borçları dolayısıyla esasen yıkım içinde bulunan ekicilere, Tekel Bakanı Ahmet İhsan Birincioglu adeta alay edercesine gunları söylemiştir: «Tütünçülük yapmak yerine iki inek besleseniz daha iyi edersiniz. Tütün geçim kaynağı olmaktan çıkmıştır. Çay üreticisini durumu da sizin gibidir.»

□ Oteli bastılar

Türkiye'de sağlık sorunu hiçbir şekilde çözülememişken ve milyonlarca vatandaş bakımsızlıktan kırılırken Hırs salonlarda «Tıp bayramı» adı altında faşingler düzenlenmesi devrimci gençlikte büyük tepki yaratmıştır. Ankara'da Büyük Ankara Oteli'nde verilen Tıp Balosu, devrimci gençlerden bir grup tarafından basılmış ve «kapitalistler eğlencesi» protesto edilmiştir.

□ "Maskeler düşmüştür,"

Demirel Hükümeti'nin güvenoyu alınması üzerine İstanbul Teknik Üniversitesi Mimarlık ve Mühendislik Fakültesi Öğrenci Birliği Başkanı Ersin Kaya, bir bildiri yayınlayarak, «Hükümetin güvenoyu alınmasını sağlamak için yapılan pazarlıklar ülkenizdeki güdük biçimsel demokrasinin maskesini düşürmüştür, gerçek yüzünü göstermiştir. Filipin demokrasiliğinde her şey emperyalizmin ve bir avuç egemen sınıf mensubunun çıkarına işler. Türkiye'deki Filipin demokrasisi ergeç iflas edecektir.» demiştir.

□ İsrail'in küstahlığı

Türkiye Hükümeti'nin Orta-doğu konusundaki kararsız ve çekingen politikası dahi siyonist İsrail'i tatmin etmemekte, «tarafsızlık» görüntüsü altında açıkça İsrail'in tutulması istenmektedir. Nitekim, İsrail Dışişleri Bakanı Eban, Birleşmiş Milletler'de son defa «Filistin ulusunun meşru haklarının tanınması» ibaresini taşıyan Arap karar tasarısının Türkiye tarafından desteklenmesi karşısında ateş püskürmüştü. «Türkiye Ortadoğu'da barışın kurulması konusunda önemli bir rol oynayabilir. Fakat Türkiye'nin Birleşmiş Milletler'in son toplantısındaki tutumu İsrail'e tasvip edilemez.» demiştir.

□ Fin seçimleri

Finlandiya'da solcu partilerin «tutucu» partilerden pek de farklı olmayan bir sosyal demokrat politika izlemeleri yüzünden yapılan son seçimlerde sol koalisyonu kayıplara uğramışlardır. Sosyal Demokratlar 3, Komünistler 12, Merkez Partisi 10 sandalye kaybetmiş, buna karşılık Muhafazakar Parti 9, evvelce mecliste sadece başkan bulunan Küçük Köylü Partisi ise 17 sandalye kazanmışlardır.

□ İBİB'in afişleri

Zonguldak'ta beş yıl önce şehit edilen işçi Mehmet Çavdar ile Satılmış Tepe'yi anmak üzere İstanbul Bölgesi İşçiler Birliği'nin hazırladığı afişleri Hahioğlu'nda asılan dört genç polis tarafından yakalanarak «komünizm propagandası» iddiasıyla adliyeye verilmişlerdir. İşçi sınıfının devrimci mücadelesinde yer alırken yakalanan Serdar Polat, Hasan O. vali, Hüseyin Hazım Özdemir ve Selahattin Doğan hakkındaki ertesi gün sağı gazetesinde «Kızıl İhtilal Özgencileri, ihtilal ve komünizm beyanmeleri dağıttılar» şeklinde kasıtlı yayınlar yapılmıştır.

En fakir ülke

Avrupa Ekonomik İşbirliği Teşkilatı'nın açıkladığına göre 22 üye ülke arasında en fakiri, fert başına 350 dolarlık gelir ortalaması ile Türkiye'dir. 530 dolarla Portekiz, 770 dolarla İspanya Türkiye'den daha ileri durumdadır.

SATILMIŞIN BİRİ DİYORLAR BANA



REDEDERİM



VATANIN SELAMETİ İÇİN BUNALIM GELMESİN, KRİZ OLMASIN DİYE HAREKET ETTİM



YIKILIRSA TEHLİKELİ OLUR DİYORDUM



MALİ MUZAYAKA DA VARDI

BU HİZMETLERİME KARŞILIK ÜÇ BEŞ KURUŞ, YANI BEŞ ALTI YÜZBİN LİRA İLE SATILMIŞ MI OLDUM

OLSUN VARSIN OLDUYSAM

Gandhi'ye ANT'nın kitabı

Hindistan Hükümeti'nin çağrısı olarak Hindistan'a giden Mehmet Barlas, Ali Sirmen, Kayhan Sağlam, Ahmet Şükrü Esmer ve Mehmet Ali Kışlalı'dan kurulu gazeteciler heyeti, ziyaretleri sırasında Hindistan Başbakanı Bayan Indra Gandhi ile de görüşmüşlerdir. Türkiye gazetecileri, görüşmeleri sırasında, Bayan Gandhi'ye, babasının Mehmet Emin Bozarslan tarafından türkçeleştirilip ANT tarafından «SOSYAL DEVRİMLER, ULUSAL SAVAŞLAR» adı altında yayınlanan kitabını hediye etmişlerdir.

□ Barış Gönüllüleri

Devrimci güçlerin gösterdiği tepki karşısında, Türkiye'deki Barış Gönüllüleri'nin huzuru kaçmıştır. Gazi Eğitim Enstitüsü'nde görevli arkadaşlarının çekilmek zorunda kalmasından sonra Ankara'da örgüt başkanı Corey'in başkanlığında bir toplantı yapan Barış Gönüllüleri, isteyen Barış Gönüllüsü'nün Amerika'ya dönmeye karar vermişlerdir. Yalnız bu konuda kesin bir karar ancak Amerikan yetkilileriyle Türkiye Dışişleri Bakanlığı arasındaki görüşmelerden sonra alınabilecektir. Bilindiği gibi, Amerika'daki örgüt merkezinin tavsiyesi üzerine, Türkiye Dışişleri Bakanlığı, barış gönüllülerinin kalkınma ve planlama projelerinde görevlendirilmesi eğilimi göstermiştir.

□ Sovyet filosu

Akdeniz'deki Sovyet Filosu'nun, 6. Filo'ya eş bir güce ulaştığını NATO da resmen kabul etmektedir. NATO çevrelerinin verdiği bilgilere göre, halen Akdeniz'de 52 Sovyet savaş gemisi bulunmaktadır olup bunlardan 13'ü denizaltıdır.

□ MHP komandoları

Uzun süreden beri ortaklık görünmeyen MHP komandoları, Erciyes dağı eteklerinde ve diğer kamp yerlerinde yaptıkları kış eğitimini de tamamlamışlardır. MHP yöneticileri, komandoları sokağa dökmenin sadece Süleyman Demirel'in işine yaradığını belirterek şimdilik sessiz sedasız eğitim yapmak suretiyle ileriki günlere hazırlanmalarını söylemektedirler.

□ İlde devalüasyon

Türk heyetinin de iştirakiyle Paris'te toplanan Türkiye Yardım Konsorsiyumu, Türkiye'nin bir an önce devalüasyona gitmesi için ısrarda bulunmaktadır. Konsorsiyuma dahil ülkeler ekonomik gidişten memnun olmadıklarını belirtmekte, Amerikan yardımının da kısılmasını dikkate alarak başvurulabilecek başka tedbirlerden biri olarak «devalüasyonsuz» görmektedirler.

□ Sihanuk'a darbe!

Uzakdoğu'da Vietnam ve Laos halklarının emperyalizme ve işbirlikçilerine karşı kahredici darbeler vurmaları üzerine Amerika yeni bir kompo düzenlemiş ve uzun süreden beri tarafsız bir politika izleyen Kamboçya Devlet Başkanı Sihanuk'a darbe yaptırmıştır. Sovyetler Birliği ve Çin Halk Cumhuriyeti'ne yaptığı ziyaret sırasında Sihanuk Meclis kararıyla bu görevden uzaklaştırılmış, yerine Ceng Heng'i getirmiştir. Amerikalı senatör George S. McGovern, «Amerika'nın Kamboçya'daki sağıcılarla birlikte bazı manevralara karıştığına dair haberler almıştı» demiştir. Darbeden sonra dahi Pekin'de devlet başkanı protokolü ile karşılanan Prens Sihanuk, Sovyetler Birliği veya Çin'de «sürgün hükümeti» kuracaktır. Sovyet yayın organları, Kamboçya darbesinden CIA'nın parmağı olduğunu yazmışlardır.

□ Kıyımı protesto

Fransız Öğretmenler Sendikası, TOS'lu öğretmenlere yapılan baskıları, Türkiye'nin Fransa Büyükelçiliği aracılığı ile protesto etmiştir. 12 Ocak 1970 tarihini taşıyan protesto mektubunda, «Türk öğretmenlerinin çok zor hayat ve çalışma koşulları altında olduğunu biliyoruz. Türkiye öğretmenleri, işçileri ve demokratlarına direnme eyleminde ve savaşında başarılar dileriz» Öte yandan TOS Malatya Şubesi de bir bildiri yayımlayarak, Darbede'de emperyalizm uşaklarının bir okulu tahrip edip öğretmenleri öldürmek istemesi üzerine bir bildiri yayınlamıştır. Bildiride şöyle denilmektedir: «Bütün bu gayri milli hareketler, emperyalizm - işbirlikçi ittifakının, halkın uyanmasını engellemek, ortaçağ karanlığında bırakarak kendi sömürüsünü sürdürmesi içindir. Vatandaş... Yurdun dört bir yanını saran imam hatip okulları, ilam enstitüleri, kuran kursları ve nurculuk, süleymancılık, ticanilik gibi inanç örgütleriyle seni istismar etmek isteyenlere karşı uyanık ol».

Toplatılan kitap

Bilim ve Sosyalizm yayınevi tarafından yayımlanan, ideolojik savaşla ilgili Çin resmi belgelerinden meydana getirilen «Bütün Dünya İşçileri Birleşiniz» kitabı toplatılmıştır.

□ Genç kendini yaktı

İstanbul ve Ankara üniversiteleriyle birlikte Atatürk Üniversitesi'nde de direniş sürdürülmektedir. Sınav yönetmeliği konusunda Ziraat Fakültesi öğrencilerinin düzenlediği foruma katılmayan öğretim üyelerini protesto etmek üzere Ziraat Fakültesi son sınıf öğrencisi Müslim Seval, herkesin gözü önünde başına benzin dökerek «Yasasın sosyalist Türkiye» diye bağırarak sonradan kendisini yakmıştır. Gençin ağır yaralı olarak hastaneye kaldırılmasından sonra öğrenciler Rektör ve Dekan'ın odalarını basmışlardır. Üniversite 24 Mart'a kadar tatil edilmiştir.

□ Günce beraat etti

Senato kısmi seçimleri sırasında Türkiye İşçi Partisi adına yaptığı propaganda konuşmaları sırasında hükümete hakaret ettiği iddiasıyla iki yıldan beri 6. Ağır Ceza Mahkemesi'nde yargılanmakta olan Ali Ersin Günce son duruşmada beraat etmiştir.

□ Yunanistana yardım

Ege bölgesinde buhran şiddetlenir ve Türkiye ile Yunanistan arasındaki silahlanma yarışı hızlanırken, Amerikan emperyalizmi açıktan açığa taraf tutarak Yunanistan'a ağır silah sevkiyatını artırmıştır. Yunanistan'a ağır silah bakımından uyguladığı ambargoyu sözümona bir defaya mahsus kaldıran Amerika, tepkili uçaklar ve iki mayın tarama gemisi ile çeşitli ağır silahlar vermiştir.

Pasifizm değil, eylem!

TÜRKİYE'de devrimci eylemlere karşı misli görülmemiş bir karalama kampanyası açılmıştır. Emperyalizmin ve işbirlikçi kapitalizmin kontrolündeki kitle haberleşme araçları, başta devrimci gençliğin demokratik sokak hareketleri olmak üzere, her türlü devrimci eylem karşısında aşırı tepki göstermeyi, kitleleri de bu yolda şartlandırmayı görev saymaktadır. Son olarak, büyük bir tiraj gazetesinde, El Feth'te çarpışan gençlerle ilgili bir yazı serisi yayınlanmış ve henüz duruşmaları başlamadığı halde bu gençler kamuoyunda en ağır şekilde suçlandırılmıştır. Bu suçlamalar yapılırken, gençliğin emperyalizme karşı savaşmaktan dolayı suçlandırılmayacağı ve kanunsuz zorbalıklar karşısında gençliğin silahlanmakta haklı olduğu yolunda ANT'ta yaptığımız yayınlar da delil olarak gösterilmiş, adeta enternasyonal desteklerle ülke çapında faaliyet gösteren bir sabotaj şebekesi imajı yaratılmak istenmiştir. Yurt dışında yapmadığı rezillik kalmamış uluslararası dolandırıcıları, binbir mirasyedinin kucağından artakalmış müseccel şahısları, siyonizmin maskeli mağazalarını kamuoyuna «Müthiş Türkler» diye lanse eden bir gazetenin, Ortadoğu'da emperyalizmi ve siyonizmi kahretmek için savaşan vatanperver, mert insanlara kara çalmasına neden şaşmalı? Hele mesele sınıfsal açıdan ele alınırsa...

AMA, gençliğin devrimci eylemlerini karalayanlar, sadece işbirlikçi çevreler değil... Sol çevrelerden de devrimci gençlik eylemlerine, hem de «devrimcilik» adına eleştiri ölçüsünü de aşan suçlamalar yöneltilmektedir. Evet, devrimci gençlik eylemlerinin zaman, mekan ve biçim olarak eleştirisi mutlak surette yapılmalıdır. Özellikle hareketin kitle bağı kurup kurmadığı, gerçek devrimci sınıf olan işçi sınıfına ve onun temel mütefiki köylülüğe yönelip yönelmediği konusunda eleştiri, özeleştiri asla ihmal edilmemelidir. Ne var ki, soldan gelen eleştirilerin de bir kısmı, bu eleştiri fonksiyonunun ötesinde, ya mutlak bir pasifizmin yada hareketin kontrolünü elden kaçırmış olmanın ifadesidir. Devrimci mücadeleyi bir tekke derviş edasıyla rahat salonlarda, meclis koridorlarında «sosyalizm» zikrederek pineklemeden ibaret sayanlar, elbette kendi çaplarını aşan her türlü eylemin karşısında olacaktırlar, sol adına sola ihanet etmekten çekinmeyeceklerdir. Öte yandan, daha geçen yıla kadar «Nerede hareket orada bereket» diyerek gençleri diledikleri yere sürebileceklerini zanneden bir kısım küçük burjuva kuyrukçuları da, kontrolün artık ellerinden çıktığını görünce, yıllardır kışkırtılıp çıkarıldıkları devrimci gençlere «Foko'cu» suçlamasını yöneltebilmekte tereddüt etmemişlerdir...

DEVİRİMCI eylemlerinden dolayı gençliğe yöneltilen suçlamaların en ciddi görüneni ise, «Faşist diktayı davet etme» ihtimalidir... Yıllardır küçük burjuvazinin sadece devrimci yanını görmek, tutucu yanını hiç dikkate almamak körlüğü içinde sürüklenen kuyrukçuları dahi dehşete düşürecek bir «faşist dikta» tehlikesi bugün belirmiştir. Ancak, bu faşist dikta gelecekse, gençliğin sokak eylemlerinden dolayı değil, emperyalizmin ve işbirlikçilerinin çıkarları öyle emrettiği için gelecektir. Çünkü, Türkiye'nin ekonomik, sosyal durumu ve dış gelişmeler, bugüne kadar gizliiden gizliye sürdürülen faşizan uygulamanın açık bir kaba faşizme dönüşmesini emperyalizmin ve işbirlikçilerinin çıkarları açısından zorunlu kılmağa başlamıştır. Bu ortamda, devrimci gençler üniversite kapısından dışarı adım atmasalar da, başlarını o medrese kokan kitaplarından kaldırmassalar da, sabah akşam rektörlerin, dekanların, profesörlerin önünde gerdan kırıp el öpseler de, eğer ekonomik ve sosyal koşullar zorluyorsa, kaba faşizm gelecektir. Bahane mi? İşte burjuva politikacıların kendi kepezilikleri, işte Kıbrıs rezaleti... O da yetmezse, gizli servislerin bir işareti bakıp pusuda av köpekleri gibi bekleyen fedailer ne güne duruyor? Bu ortamda, devrimcilere düşen görev, pasifizm pısrıklığı değil, aksine kitle bağlarını asla ihmal etmeden, kaba faşizm döneminde de etkin olacak «Devrimci Halk Muhafetini» oluşturmak, güçlendirmektir.

GÖZ GÖRE

TÜRKİYEDE SUÇ İŞLEYEN AMERİKALILAR
VIETNAMA GÖNDERİLİYOR - BASIN -



-SUÇ İŞLEME EĞİTİMİNİ BAŞARIYLA BİTİRDİN
ÇOĞU!... ARTIK BENİ VIETNAMA GÖNDERE
BİLİRİZ...

YALÇIN ÇETİN

POLİSİN ATTIĞI BOMBAY İLE PARMAĞI
KOPAN GENÇİN KOLU KESİLDİ -BASIN-



"ARZUHAL EYLESEM DEPTERE SİĞMAZ,
"OMUZDAN KESİLMİŞ KOLUMUZ BİZİM"
-SERDARİ-



VATAN KURTARAN ASLAN

Gençliğin devrimci ateşini işçi ve köylü yığınlarına yöneltelim.

Türkiye Devrimci Gençlik Federasyonunun düzenlediği BAĞIMSIZLIK HAFTASI 16 Mart 1970 Pazartesi günü başladı. Hukuk Fakültesi 1 No'lu anfiye düzenlenen ilk forumda, bağımsızlık savaşımızın genel çizgileri üzerinde konuşmalar yapıldı. Devletler Hukuku profesörü Edip Çelik yaptığı konuşmada Süleyman Demirel Hükümetinin ikili anlaşmaların düzeltilmesi adı altında halkı kandırdığını belirtti ve anlaşmalarda yapılan şekli değişikliklerin özde hiç bir değişiklik getirmedığını açıkladı. Gençlik liderleri bağımsızlık savaşının yeni boyutlara ulaşarak günden güne güçlendiğini işçi ve köylü yığınlarının önderliğindeki düşmanı seçerek bilince erime yolunda olduklarını söylediler. Son buhranın bir hükümet buhranı değil bir rejim buhranı olduğu da belirtildi.

Forumu izleyen ikibinden fazla öğrenci daha sonra bağımsızlık savaşının şehitlerinden Taylan Özgür'ün vurulduğu Beyazıt Meydanı'na çıkarak saygı duruşunda bulundular.

Bağımsızlık savaşımızın sloganlarıyla sokakları dolduran gençler daha sonra Sultanahmet meydanına kadar yürüdüler.

Bağımsızlık Haftası açılmasına varan devrimci gençliğin anti-emperyalist mücadelesi, daha önce cumartesi günü Ankara'da ilk meclis binasına yapılan yürüyüşle yeni bir anlam kazanmış bulunuyordu.

Dil Tarih ve Coğrafya Fakültesi'nin önünde düzenlenen foruma 2000

kadar öğrenci katılmış, daha sonra bu topluluk kurtuluş savaşı yıllarında Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin 1920'de ilktoplandığı eski meclis binasına yürüyüşe geçmişti. Eski meclis halen müze olan binası ile CEMTO teşkilatının şimdi içinde bulunduğu binanın önünde polis olağanüstü güvenlik tedbirleri almıştı.

Öğrenciler müzenin önüne gelince aralarında seçtikleri bir heyeti içeri gönderip bayrak çektiler. Sonra da «Mustafa Kemal'in yürüttüğü millî kurtuluş savaşımızın başarıya ulaşması için 23 Nisan 1920'de ilk toplantısını yapan TBMM, onurlu bir ulusun parlamentosuydu.» diye başlayan bir duyuruyu okumuşlar, halkın meclisi olarak burayı tanıdıklarını belirttikten sonra «Emperyalizm, kapitalizm, gerici parlamantarizm, sömürü ve gericilikle mücadele edeceğiz» andıçmışlardır. Bu eylemden sonra Türkiye Devrimci Gençlik Federasyonu Genel Başkanı Atilla Sarp, «halkı ve orduyu isyana teşvik» iddiasıyla tutuklanmıştır. Buna rağmen, gençliğin anti-emperyalist hareketi durdurulamamıştır.

Gençlik "Demokratik Halk İktidarı," istiyor

Bağımsızlık haftası boyunca yayınlanan bildirilerde ve yapılan konuşmalarda devrimci gençler Demokratik

Gençliğin devrimci çabasını işçi-köylü yığınlarına yöneltelim!

G. TEKİN

Halk İktidarı istediklerini belirtmişlerdir. Fen Fakültesi konferans salonunda yapılan forumda konuşan öğrenci liderleri anti emperyalist mücadelemizi değişik açılardan inceleyerek anti emperyalist mücadelenin teorik boyutlarını geliştirmeye çalıştılar. Bir türlü doğru bir çözüm yolu bulunamadığı gerekçesiyle yıllardır sürdürülen Kıbrıs meselesi hakkında en doğru yorumu Kıbrıslı bir öğrenci yaptı: Kıbrıs meselesinin çözüm yolunun Kıbrısta yaşayan Türk ve Rum halklarının emperyalizme karşı orta doğu devrimci çemberi içinde verecekleri kurtuluş savaşında yattığını belirten öğrenci, diğer konuşmacılar tarafından da desteklendi. Diğer konuşmacılar teknolojik emperyalizm, emperyalizmin kültürümüzdeki etkileri konularında konuştular. İktisat Fakültesi Talebe Cemiyeti adına konuşan Sıtkı

Coşkun, bağımsızlık ve demokrasi kavramının tüm ortadoğu halklarının emperyalizme karşı verdikleri savaştan ayrı düşünülemediğini belirterek özetle şunları söyledi: «Orta doğu halklarının devrimci pratiği onlara ortak bir sonucu göstermiştir. Bu radikal küçük burjuvazinin öncülüğünde anti emperyalist mücadelenin ninde sonunda başarısızdır. Bu nedenle dir ki: bütün orta doğu ülkelerinde emperyalizme karşı en tutarlı ideolojik olan proleter ideolojisi boy vermekte, Marksist-leninist örgütler devrimci harekete ağırlıklarını koymakta ve önderlik için mücadele etmektedirler. Bunun en somut örneği El Fetih'in yanında boy gösteren işçi ve köylü yığınlarına dayanan marksist leninist Filistin Demokratik Halk Kurtuluş Cephesi (FDHKC)'dir. Demin de belirtildiği gibi Kıbrıs meselesini ya

Bağımsızlık Haftası

BÜYÜK bir dikkatle sahneye konan Diyarbakır Olayı'ndan sonra hakim sınıfların politik temsilcileri, aralarındaki menfaat çatışmalarını palyatif tedbirlerle geçiştirip devrimci gençliğe karşı yeni terör uygulamalarına giriştiler.

Devrimci gençliğin geçtiğimiz hafta içinde başlattığı «Bağımsızlık Haftası»nı eyleme geçirmek için fırsat bilen hakim sınıflar ve onların kiralık katilleri, Ankara'da beş devrimci genci kurşunladılar.

Olayların ilki 18 Mart günü Ankara Yüksek Öğretmen Okulu'nda meydana gelmiş, okulu basan 500 kişilik sağcı bir grupla devrimci öğrenciler bir saatte fazla taş, sopa ve silahlarla çatışmışlardır. Çarpışma sırasında Hüseyin Ünal ve Süleyman Özmen adındaki devrimci öğrenciler kurşunlarla ağır bir şekilde yaralanmışlardır. (Yaralanan öğrenciler, dergimizin matbaaya verildiği saatlere kadar komadaydılar ve durumları ağırdı. Doktorlar, yaşasalar bile, kısmi bir felçten kurtulamayacaklarını söylemişlerdi.)

Olaydan sonra açıklama yapan öğrenci temsilcileri ve okul yöneticileri, okulun İlahiyat Fakültesi'ne mensup bir kısım sağcı tarafından basıldığını bildirmişler, «Okulumuz bundan böyle bu çeşit bir baskına uğrarsa, binaları ateşe verecek ve sonuna kadar çarpışacağız» demişlerdir.

Yüksek Öğretmen Okulu'nda ki bu olaydan sonra Ankara İktisadi ve Ticari İlimler Akademisi'nde de, bir grup sivil polis okul kantininde çıkan tartışma sonunda üç devrimci öğrenciyi tabanca ile yaralamışlardır.

Geliştirilen tehdit hareketlerinin hemen arkasından toplum polisleri, üniversite özerkliğini hiçe sayarak izinsiz Fen Fakültesi'ne girmişler, kendilerine engel olmak isteyen Dekan Rıza Çetink'i feci şekilde dövmüşlerdir. Rıza Çetink, Tıp Fakültesi'ndeki bir forumda yaptığı açıklamada, «İkazıma rağmen polis durmadı. Ve fakülteye girdiler ve beni dövdüler. Döven polisi yakaladım, ama on dakika sonra arkadaşları gelerek kurtarıldılar.» demiştir.



Olay sonrası gelişim ise tek kelimeyle komik çereyan etmiştir. Yenimahalle savcısı dekanı döven, izin almadan özerk üniversiteye giren polisler yerine dekanı aleyhine soruşturma açmıştır. Açılan soruşturmanın gerekçesiyle dayak yedikten sonra dekanı kendisini döven polislerden birini odasında 10 dakika süreyle alıkoymasıdır.

Ankara Üniversitesi Senatosu, polisin tutumunu sert bir dille kınayarak, polisin çağırılmakla birlikte üniversiteye girmesini üniversite özerkliği ile bağdaştırmayacağını bildirmişler ve dekanı yapılan saldırıyı yermişlerdir.

Üniversite Asistanları Sendikası da, bir bildiri yayınlayarak Fen Fakültesi'ndeki olayların açık bir tertip olduğunu belirtmişler, ve bütün asistanları üç günlük bir boykota çağırılmışlardır.

Öte yandan, İzmir'de gece kondu yıkımını protesto etmek için 45 üniversite öğrencisi, polis tarafından tutuklanmıştır. Öğrencilerin tutuklanmasından sonra galeyana gelen halk, «Öğrencileri isteriz» diye bağırıyorlardı. Bu konuda bir açıklama yapan öğrenci liderleri, «Gece kondukları yıkılan vatandaşlarla hakk davalarında birlikte olacağız, polislin hoşuna gitmedi. Yıldırma tedbirleri bizi yıldıramayacaktır.» demişlerdir.

Çeşitli öğrenci olaylarının geliştiği, üniversite özerkliğine hakim sınıfların yeni darbeler indirmek peşinde oldukları bu günlerde, daha önce değişik sebeplerden başlayan boykot olayları, hızını artırarak sürmüştür.

Ankara'da çeşitli fakülte ve yüksek okullar yeniden boykota girmişlerdir. İstanbul'da Teknik Üniversite'de bir süre önce başlayan boykot devam etmiştir. Edebiyat Fakültesi'nde boykota giren ve isteklerini Dekanlığa ileten öğrenciler, 18 Mart çarşamba günü yaptıkları forumla Dekanlığın isteklerini kabul etmediğini belirtmişler ve direnişlerinin kesin sonuç alana kadar süreceğini açıklamışlardır.

Çapa Yüksek Öğretmen Okulu'nda «Bağımsızlık Haftası»na karşı çıkan öğrencilerle devrimci öğrenciler arasında çatışma çıkmış, olaylar sırasında, sağcı öğrencileri himaye edip devrimci öğrencilere karşı faşist terör tedbirleri uygulayan Okul Müdürü Ayhan Doğan, paniğe kapılıp pencereden kaçarken düşüp yaralanmıştır.

Bu olaydan kısa bir süre sonra müdürdün izasetli sağcı öğrenciler okulda kalmakta olan devrimci kız öğrencilere baskı yapmak istemişlerdir. 27 kız öğrenci sağcı öğrencilerin yurt



SAGCILAR TARAFINDAN VURULAN İKİ GENÇ — Emperyalizm usakları «Bağımsızlık» istemiyor —

taksim ya ölüm zarvalamalarının ve bütün ırkçı gövne şartlanmalarının ötesinde ortadoğu halklarının kurtuluşu açısından ve bilimsel sosyalizmin ışığında Kıbrıs Türk ve Rum halklarının savaşı olarak görmek gerekir. Doğru olan budur. Tek tek ortadoğu halkları emperyalizme karşı mücadelesi pek bir şey ifade etmez. Bu açıdan en yakın uluslar arası görevimiz ortadoğu devrimci çemberini kurmak ve geliştirmektir. Emperyalizm akrebi ortadoğuda ancak ortadoğu devrimci çemberinin proleter ideolojisinin ışığında kurulmasıyla yenilebilir?»

Bağımsızlık Haftası üçüncü gününde Ankara'da İzmir'de ve yurdun diğer yerlerinde çıkan olaylarla bütünleşti. Teknik Üniversite'de yapılan forumdan sonra öğrenciler Atatürk'ün Şişli'deki evine kadar yürüdüler. Birinci kurtuluş savaşımızın planlarının yapıldığı evin önünde İstiklal marşını söyleyen öğrenciler bağımsızlık andı ederek dağıldılar. O ana kadar ortakta görünmeyen polis daha sonra tek tek öğrenci avına girişti.

Genel çizgileriyle bağımsızlık haftası yurdun diğer yerlerinde de de çıkan öğrenci hareketleriyle bütünleşti. Ortadoğu Devrimci Çemberi ve Demokratik Halk İktidarı sloganlarını temel slogan olduğu Bağımsızlık Haftasında, eksik olan kitlelerle bağların kurulması yolunda gösterilen çabaların yetersiz olmasıydı. Olayların kendiliğinden gelişiminin her türlü teröre ve düzene müsait olması bile

devrimci niteliğinin haktan yana olusunun gizlenmez örtülmez bir şekilde ortaya çıkmasını engelleyemedi. Kitlelerle somut olarak bağlar kurulamadı. Eksikimiz budur. Haftanın temel sloganları olan Ortadoğu devrimci Çemberi, Demokratik Halk İktidarı, Milli demokratik devrim mücadelemiz ve Halk savaşı sloganları ancak kitlelerle somut bağlar kurulabildiği ölçüde gerçek anlamlarına kavuşurlar. Yıllardan beri antiemperyalist mücadelelerin ön saflarında savaşan devrimci gençliğin 69-70 yılları içindeki hareketleri de belirli kopukluklar disiplinsizlikler ve ani patlamalar içinde gerçekleşmekte, hakim çevrelerin gençliğe karşı baskı ve terörü ise (hükümet bunalımlarına ve saireye rağmen, buhran sırasında keskin hasım olanların gençliğe karşı saf tutmakta yarış eder durumda olmaları yüzünden) bilinçli bir kararlılıkla sürdürülmektedir. Bağımsızlık haftası boyunca devrimci genç militanlar daha kendilerini yenilemiş ve daha kararlıydılar. Fakat kendi eleştirimizi bin defa da olsa yenilemekten bakmayalım. Kitlelerle somut bağlar kurulamadı. Rejim buhranının işçi ve köylü kitlelerine en iyi anlatılabileceği zaman seçilemedi.

Gelecek yanlışların düzeltilmesi hataların tekrarlanmıyacağı adı uzlaşma olmayan bir birliğin gerçekleştirileceği günleri taşımaktadır. Emperyalizm güçlüdür ama yokolma yolundadır. «Diyalektik ve tarihi materyalizm bize öğretiyor ki asıl önemli olan



Bağımsızlık Haftası'nda devrimci gençlerin yaptığı yürüyüşlerden biri

şey belli bir anda dayanıklı görüldüğü halde şimdiden yokolmaya başlamış olan şey değil, belli bir anda dayanıklı görünmemesine rağmen yeni doğan ve gelişen şeydir. Çünkü ancak yeni doğan ve gelişen şey yenilmez.»

Gençliğin devrimci ateşini işçi ve köylü yığınlarına yöneltelim.

Savaşımızın gerçek sahiplerini ön safa çağıralım ve bunu gerçekleştirelim

Ve Polis Terörü...

larına girerek kendilerine sarsıntıya yeltendiklerini ileri sürerek güvenliklerinin sağlanması için valiliğe başvurmuşlardır.



Hatırlanacağı üzere, Yüksek Öğretmen Okulu'nda devrimci öğrenciler, bir süre önce Müdür Ayhan Doğan tarafından Fikir Kulübü kurdukları gerekçesiyle okuldan atılmak istenmişler, okulun satılmış cemiyetli çevresinde kümelenen sağcı öğrenciler okulu birçok defa ılgal etmişlerdir. TDGF tarafından başlatılan «Bağımsızlık Haftası»nda da okul müdürü Ayhan Doğan ve sağcı öğrenciler okulda bir terör havası estirmek istemişler, fakat bu kez devrimci öğrencilerin kesin direnişiyle karşılaşmışlardır. Çıkan çatışma sonunda toplum polisi sadece devrimci öğrencileri yakalamış, fakat öğrenciler hakim tarafından serbest bırakılmışlardır.

Ankara Üniversitesi Yönetim Kurulu, polisin üniversiteye silahlı girişini ve öğrencilere karşı girişilen terörü protesto etmek için üniversiteyi bir hafta süreyle kapatmıştır. Öte

yandan öğretim üyeleri aynı gerekçeyle bir yürüyüş düzenlemişlerdir. Ege Üniversitesi öğrencileri Ankara ve İstanbul'da arkadaşlarının giriştiği eylemleri desteklemek için boykot kararı almışlardır?

19 Mart sabahı İstanbul Teknik Üniversitesi polis tarafından basılmış ve arama adı altında tahribat yapılmıştır. Arama sırasında yurt yatakhanelerinde bulunan 31 öğrenci nezarete alınmış. DİMA öğrenci Birliği Başkanı Targan Übeyli de buzerinde silah bulunduğu iddiasıyla tevkif edilmiştir.

Ayrıca son taşlaşma olayıyla ilgili olarak yakalanan 12 öğrenci mahkemeye sevk edilmişler bunlardan İbrahim Öztas, Savaş Tuncaboğlu, Alev Er, Mehmet Ali Yıldırım ve Ahmet Ayhan sorgularını yapan Nöbetçi mahkeme tarafından tutuklanmıştır.

Son olaylarla ilgili olarak is

tanbul'a gelen İçişleri Bakanı Haldun Menteseoğlu, emniyet müdürlüğünde bir basın toplantısı yaparak «Bütün müesseseler ve siyasi teşekkülleri anarşiye, kanunsuzluklarla mücadele asgari müşterekine davet ediyoruz.» demiştir. Toplantı içerisinde kendisi yeni bir kanunsuzluk yaparak öğrenci eylemlerine katılanların kaldıkları yurtlarla alakalarını kesileceği tehdidini savuşturmuştur. Devrimci öğrencilerin öldürülmesiyle ilgili olarak katilleri yakalamayanlar, devrimci öğrencilerin bağımsızlık mücadelesini teröre engelleme hareketine girmişlerdir.

Bağımsızlık haftası dolayısıyla Hukuk Fakültesinde düzenlenen açık oturumda devrimci gençliğin eylemleri tartışılmıştır. Çeşitli yerlerde düzenlenen forumlar ve yürüyüşlerle devam ettirilen Bağımsızlık Haftası, Pazar günü yapılacak bir mitingle sona erdirilmiş olacaktır.

Türkiye Halklarına Bildiri

Bağımsızlık Haftası'nda İstanbul Devrimci Doğu Kültür Ocakları bu bildiriye yayınlamıştır:

«Çağımız, ezilen ulusların kurtuluş çağıdır. Asya'da, Afrika'da, Latin Amerika'da ve Ortadoğu'da sömürülen halkların emperyalizme indirdikleri darbeler gün geçtikçe daha da şiddetlenmektedir.

«Emperyalizmin yerli işbirlikçileri, sömürülerini sürdürmek için Türkiye halklarını birbirlerine kordırtmışlardır. Tarih boyunca yaşamış bir halkı asimile etmeyle yetinmek istemişlerdir. Hunharca katliamlara girişmişlerdir.

«Türkiye halklarının devrimci pratiğini hiçe sayarak bizleri örnek alan halkların devrimci zaferlerine utanmadan karşı çıkmışlardır. Ve de Türkiye'yi, Ortadoğu halklarının gözüne sokulan emperyalizmin masası İsrail'i tanıyan ilk devlet yapmışlardır.

«Bu satılmış politikacılar, ülkemizi yakından ilgilendiren ve Ortadoğu'da sürdürülen bağımsızlık savaşlarına karşı da aynı tutum içindedirler.

«Artık dünyadaki ve özellikle Ortadoğu'daki mazlum halkların emperyalizme karşı bağımsızlık savaşlarında Türkiye halklarının da kesin yerlerini almaları gereklidir.

«Ortadoğu'da emperyalizme karşı verilecek savaş, ORTADOĞU DEVRİMCI ÇEMBERİ içinde Türkiye halklarının gerçek kardeşçe ve birlikte mücadeleleriyle kazanılacaktır.



«KAHROLSUN AMERİKAN EMPERYALİZMİ VE ONUN YERLİ İŞBİRLİKÇİLERİ.

«KAHROLSUN FAŞİZM, ŞOVENİZM VE ASİMİLASYONİZM.

«KAHROLSUN SİYONİZM.

«YAŞASIN TÜRKİYE'DE ORTADOĞU'DA VE DE TÜM DÜNYADA EMPERYALİZME KARŞI BAĞIMSIZLIK İÇİN SAVAŞAN MAZLUM HALKLARIN ZAFERİ.

«YAŞASIN TÜRKİYE HALKLARININ GERÇEK KARDEŞLİĞİ.

AFS'nin Türkiye Şubesi kapanıyor

Kültür emperyalizminin maskeli bir örgütü olan AFS'nin Türkiye'deki kolu Türk - Amerikan Field Servis Derneği, 29 Mart günü kongresini yapmaya hazırlanmaktadır. Geçmişte AFS programına katılmış, fakat bugün ulusal bağımsızlık bilincine varmış bir grup genç, bir buçuk yıldan beri bu programa karşı mücadele etmektedirler. Bu derneğe yıkıcı darbenin indirilmesi emperyalizme karşı mücadelede - küçük de olsa - bir başarı sayılacaktır. AFS'li devrimci gençler, kendileri gibi düşünen bütün üyeleri kongreye katılmaya ve derneği feshetmeye çağırılmaktadırlar.

Ankara'da ilk Büyük Millet Meclisi binası önünde devrimci gençlik «Bağımsızlık Andı» içiyor.



Yahya Han Formülü, yada Faşist Darbe!

ÜÇÜNCÜ Demirel kabinesi nin, adam satılma me. todlarıyla yeterli çoğunluğu sağ. layarak güvenoyu almasından hemen sonra Türkiye, gösterme. lik ekabine buhranından daha vahim bir bunalıma sürüklen. miştir.

Aslında bu köklü, buhran, ka. bine buhranından daha önce de vardı ve için için işlemekteydi. Ne var ki, Süleyman Demirel'in bizzat kendi eliyle yarattığı ka. bine buhranı bir süre için dik. kalieri asıl ufunet noktasından başka yere kaydırmıştır.

Bugün Türkiye'nin egemen çevreleri belibablı üç sorunu karşı karşıyadırlar:

1. Ekonomik durum adamakıl. la bozulmuştur. Dış yardım im. kanları da kısıldığı için, Türki. ye'de daha dar imkanlara göre yürütülebilecek bir ekonomik politika izlenmesi gerekmektedir. Dış yardım imkanlarını kısı. mak zorunda kalan AİD, I. Con. sorsiyum gibi kuruluşlar, aylar.

dan beri Türkiye'yi üç tedbire zorlamaktadırlar:

- a) Devalüasyon yapılmaması,
- b) Yatırımların kısılanması,
- c) Kalkınma hızının düşürül. mesi...

Gerek sermaye çevrelerinde, gerekse vatandaşların ya. şantı. sında büyük sarsıntı yapacak bu tedbirleri, Demirel İktidar gibi zayıf bir iktidarın gerçekleştire. mesi mümkün değildir.

2. Türkiye'de güçlenen anti. emperyalist hareket ve özellikle son zamanlarda Ortadoğu halk. larının emperyalizme karşı ver. dikleri mücadeleden Türkiye'yi de içine almak istidatı göster. mesi, emperyalizmi ve yerli iş. birlikçilerini tedirgin etmekte. dir. Parçalanmış bir AP İktida. rının değildir bu akımla başet. mesi mümkün.

3. İşbirlikçi çevrelerin en büyük ağıması ise, Kıbrıs Sorunu. dur. Bugüne kadar emperyaliz. min dümensuyunda bir politika ile Kıbrıs meselesini sağlama bağlayacaklarını zanneden bur. juva politikacıları, Anglo. A. merikan emperyalizminin teş. vik ve desteğiyle NATO'ya Ak. deniz'de «batmaz bir uçak gemi. si» sağlayacak «ENOSIS» planı. nın gerçekleşmek üzere oldu. ğunu görmüşlerdir. Buna karşılık Sovyetler Birliği «ENOSIS»e kesinlikle karşı olduğunu söy. lemektedir. Kıbrıs'ta fiilen «E. nosis» gerçekleşirse, ki Yuna. nistan'dan gelen subayların Kıbrıs'ta sağcıları örgütlen. mesi, Makarios'a suikast teşeh. bûsleri yapılması, bu ihtimali kuvvetlendirmektedir. burjuva politikacıları ne yapacaklardır? Yunanistan'ı silahlandırın ve E. nosis'i destekleyin Amerika ile göbek bağlarını kopartıp Sov. yetler'in desteğini alarak bir sı. cak savaşa girebilirler mi? Gir. seler bile, Yunanistan'ın en mo. dern ve güçlü şekilde silahlan. dıran albayların sırtını sıvazla. yan Amerika, Türkiye'ye verdi. ği silahların Yunanistan'a kar. şı kullanılmasına izin verecek midir? Vermediği takdirde, böyle bir zillate boyun eğen ikti. dar kamuoyunda infial nasıl önleyecektir.

Görülmektedir ki, egemen sınıflar, mevcut fiilipin demokra. sıfı kuralları içinde derme çat. ma iktidarlara bunların üstesinden gelemeyeceklerdir. Hat. ta, uzun zamandan beri tezgah. lanan emilli koalisyon yada «AP-CHP koalisyonu» gerçek. leşse bile...

İşte bu çaresizlik içerisinde, emperyalizmin kızakta yatan ö. teki alternatif, vaktinden önce gölgesini Ankara'nın üzerine dü. şürmüştür.

Yahya Han formülü yada fa. list darbe!

Bu, Pentagon'un hazırladığı, ANT'ta iki yıl önce açıklanmış bulunan «hiyerarşik darbe» pla. nıdır. Yani orduda hiçbir ka. deme atlamadan yukarıdan aşağıya emrî kumanda zincirini izleyerek gerçekleştirilecek bir as. kerî müdahale ile Pakistan ör.



Cumhurbaşkanı Sunay tehlikeli alakalar içinde mi? (solda); Başbakan Demirel darbecilerin kimler olduğunu biliyor mu?

neği bir «başkanlık sistemi» kurmak. (Bak: ANT, Darbe İhtimali var mı?, 17.9.1968, Say. fa 5).

Nitekim, koalisyonlu bir yö. netim imkanının elinden kaçtı. ğını gören CHP de, geçen hafta Parti Meclisi toplantısından sonra alarmı vermiştir: «Kar. gaşalıktan yararlanarak İktida. ra gelmek isteyenler arasında, bir faşist darbe hevesine kapı. lan ve resmi görevlerini böyle bir heves uğrunda kötüye kulla. nan kimselerin de yer aldığı ihtimalini aklı getiren belirtiler son günlerde artmıştır.»

Bu ihtimalin artması yüzün. dendir ki, yıllardır küçük bur. juvazının asker kesiminden mut. lak ve mutlak devrimci bir ha. reket sadır olacağını uman teo. risyenler de geçen hafta büyük bir paniğe kapılarak faşist dar. be tehlikesine dikkatleri çek. meğe başlamışlardır.

Önce 41'lerin ifşaatında yera. lan, daha sonra «sol kemalist. ler tarafından dehşetle sözlü edi. len, CHP Meclisi bildirisinde ise açık açık «faşist darbe» diye i. simlendirilen Yahya Han formü. lü, iç ve dış faktörlerin de zorlaması karşısında her an i. çin yürürlüğe konulabilir.

Türkiye'nin Yahya Han'ı kim olur?

Bazı çevrelerde ısrarla söylen. diği gibi, esasen ordunun başın. dan gelmiş olan ve Çankaya'ya yerleştiği günden beri de genel sekreteri Albay Cihat Alpar'ın maharetili organizasyonu saye. sinde ordu kademeleriyle irtiba.

İnönü faşist darbeye özenenlerden kimleri kastediyor?



tını asla kaybetmemiş bulunan Sunay mı?

CHP Meclisi bildirisinde, «resmî görevlerini böyle bir he. ves uğrunda kötüye kullanan kimselerden acaba Çankaya sakinleri mi kastedilmektedir?

Geçtiğimiz hafta kapanırken Ankara'da meclis koridorları, gazete büro' ru, lokaller, lokan. talar, evler bu yolda hararetili bir tahmin faaliyetine sahne ol. maktaydı.

Yahya Han formülü uygula. nır, yani faşist bir darbe ger. çekleşirse, buna karşı takımı. cak devrimci tavır ne olmak la. zımdır?

Yıllardan beri «millî demokra. tik devrim», «millî demokratik hareket» yada «kemalist dev. rim» diye körü körüne küçük burjuva kuyrukçuluğu talim et. miş olanlar, bunu düşünmeye. cek kadar gashıkh içeresinde. dir. Küçük burjuvazının acem. kabet gibi iki yanlı olduğunu



ÇAĞLAYANGİL Kıbrıs çıkmazında!

nazarı olarak bildikleri halde, fiilen tek tarafını görmekte di. renenlerden, kılıcın öteki yanı görününce gashıkhı kapıma. malarını, tutarlı bir öneri getir. melerini beklemek esasen safdil. lik olur...

Proleter ideolojisini benimse. miş sosyalistlere bu kritik anda düşen görev, bilimsel sosyaliz. min rehberliğinde asla duygu ve heyecana kapılmadan doğru tah. biller yaparak, kitleleri «devrim. ci halk muhalefeti» için ısrarla uyarmak, örgütlenmektir.

Devrimci misyonları, sosya. listlere, bu konuda tek gün, hattâ tek saat bile kaybetme. melerini emretmektedir.

Fiyatlarını bulanlar

Üçüncü Demirel Hükümeti'nin güvenoyu almasında en büyük sürprizi, Alevi seçmenlerin oylarıyla Meclis'e giren Birlik Partisi'nin 7 milletvekilinden 5'nin parti kararını hiçe sayıp Yeminlilerle gizli pazarlıkta anlaşarak AP' iktidarını destekleme. leri olmuştur. BP Genel Başkanı Mustafa Timsi, «Herhalde mebus pazarında fiyat. larının bulunması emmahlara» dediği bu 5'leri derhal haysiyet divanına sevkettirmiştir. Hüseyin Balan, Ali Naki Ulusoy, Hüseyin Çınar, Yusuf Ulusoy ve Kâzım Ulusoy a. dındaki bu siyaset malları hakkında BP Haysiyet Divanı'nın ne karar vereceği he. nüfz belli değildir, ama, Alevi kamuoyu kendilerini şimdiden en ağır şekilde mahkum etmiştir, ki asıl hüküm de budur.

Aşık Nesimi Çimen, aşağıdaki gibinde, beş dönek hakkındaki kahredici hükmü dile getirmektedir:

Ali evladıyım der süsenip gezer.
Dalmış nefsin peşine gaffette yüzer.
Dünyaya meyledip yolundan azar.
Bu hangi ehli beyt hangi evlattır?

Ehli beytin derdi insan hakkıdır
Mazlumlara Ali her zaman vardır
Bunu farketmeyen köröğlü kördür
Bu hangi ehli beyt hangi evlattır?

Ehli beyt Hüseyin gibi erler
İnsan hakkı için kesildi serler
Gününden bihaber kör oğlu körler
Bu hangi ehli beyt hangi evlattır?

Hünkar mazlumlara eyledi hürmet
Bir düşün, elini vicdanına at
Arslanı yememişti asla bir at
Bu hangi ehli beyt hangi evlattır?

Haydardır Mustafaya ikisi yar
Lanet olsun beşine ehli inkar
İnsan hakkını gaspeden ey münkür
Bu hangi ehli beyt hangi evlattır?

Sen gel ehli beyte eyleme buhtan
Milyonlarca mazlum sefil sergerdan
Nesimi kaderde yok onda ızan
Bu hangi ehli beyt hangi evlattır?

19 Mart, 1970

Aşık NESİMİ



Küpeli "Gizli Kominist Cemiyet," kurmaktan yargılanacak

Devrimcilere karşı te. rör tedbirlerini artıran İktidar, 19 yıldan beri hiç işletilmeyen Türk Ceza Kanunu'nun faşist 141. maddesini de harekete ge. çirerek, eski FKP Genel Başkanı Yusuf Küpeli hakkında «gizli komünist cemiyeti kurmak» iddia. sıyla dava açtırmıştır.

Küpeli'nin avukatı Ha. lî Çelenk, 1951 - 52'de İstanbul'da aynı madde. den 167 kişinin yargılan. dığını, o zamandan bu ya. na bu maddeden hiç kim. senin kovuşturmayla uğ. ramadığını belirtmiştir. Aylardan beri tutuklu bu. lunan Küpeli hakkında aç. ılan davada delil olarak bir evdeki toplantıda Kü. peli'nin yaptığı konuşma gösterilmektedir.

Küpeli'nin davası, terör kampanyasında yeni bir çığır açılması bakımından büyük önem taşımaktadır.

Çifte görevimizin hakkını verelim

Mehmet R. ZARALI - Faruk PEKİN

BUGÜN Parti içinde yer alan kanatların hepsinin birbirleriyle yürüttükleri ideolojik mücadelede, genel olarak stratejik çizgilerin tartışma alanında kalınmış, savunulan çizgilerin Türkiye'nin tarihsel ve aktüel bilgisinin verdiği verilere dayanarak genelden özele geçtiği (genel soyutlamadan özele somutlamaya), pratiğe geçiş yolunda hiçbir grupça sistemli çabalara girilememiştir.

Örgüt meselesi sistematik olarak hiçbir grup tarafından çözülmeye çalışılmamıştır. Her grup en azından kendi militanları arasında bir düzen ve disiplin sağlayamamıştır. Disiplinsizlik, düzensizlik bütün devrimci hareketi kemirmektedir. Böylesi bir yapı içinde eylemler, hareketler de bu ortamın hastalıklarını taşımakta ve bu bir anlamda devrimci coşkunluğun kendiliğindenliği ne kapılmak olmaktadır.

Bu düzensizlik, örgüt disiplinsizliği, hareketlerin işçi ve köylü yığınları arasında alabildiğine yayılmasını, aktif destek görmesini ve militan işçi, köylü örgütlenmelerinin sağlanmasını geciktirmektedir. «Devrimci tecrübe ve örgütlenme usulü, edinilebilen şeylerdir, yeter ki istek olsun, yeter ki eksiklikler kabul edilsin; devrimci eylemde eksikliklerin kabul edilmesi, onların giderilmesi yolunda yarı mesafenin aşılamasıdır.» (1)

Bu durum, dünya pratiğinde belirli dönemlerde rastlanan bir haldir ve devrimci liderler her zaman bu durumu eleştirmişlerdir. Örneğin Lenin, entelektüel bireycilik ve grup anlayışını eleştirmiş, bunun örgütlenme alanındaki yansımalarının, yarattığı engellerin analizini yapmıştır: «...hiç kimse, modern kapitalist toplumun özel tabakaları olan aydınların, kesinlikle bireycilik ve disiplini ve örgüt yetersizliği ile karakterize edildiğini inkara cüret e. demez...» (2)

Proleter sosyalistleri olağanüstü sayıda görevlerle yükümlü iken; ülke çapında yaygın disiplinli hareket ve örgütlenmeye gitme meseleleri çözüm beklerken, aydın tutkular ağır basarak, proleter sosyalist mücadeleyi ideolojik mücadele ile sınırlandırmak, hareketli kitle olarak sadece genç aydın tabakasına dayanmanın sınırlarını zorlamamak da bir kaçış olacaktır. «Öte yandan terör çağrıları ve iktisadi mücadelenin kendine bir siyasi nitelik kazandırma yolunda çağrılar, şu anda... devrimcilerin omuzuna yüklenen en acil görevden, örgütlenmeye ve bütün biçimleriyle siyasi ajitasyon görevinden kaçmak için iki ayrı yoldan başka bir şey değildir.» (3)

Görevimiz, işçi sınıfının yedeğine başta yarı - işçiler ve yoksul köylüler olmak üzere, toplumdaki çıkarları emperyalizm ve onun yerli işbirlikçileri ile çelişen bütün diğer sınıf ve tabakaları alarak kuracağı devrimci DEMOKRATİK HALK İKTİDARI'nı gerçekleştirmek ve sosyalizmi kurmak için çalışmaktır. KE- SİNTİSİZ DEVRİM süreci içinde işçi sınıfının mutlak iktidarına dönüşecek olan devrimci demokratik halk iktidarı, şu nitelikleri taşır:

Proletaryanın öncülüğündedir, işçi - köylü temel ittifakı üzerinde kurulmuştur, devrimcidir, demokratiktir, otoriterdir, geçiş iktidarındır. Devrimci demokratik halk iktidarı, ANT Dergisi'nin 158 ve 167. sayılarında ayrıntılı bir şekilde incelendiğinden, oradaki açıklamaları tekrar.

YANLIZ burada «kesintisiz devrim» kavramını biraz açmak gerekiyor. Kesintisiz devrim, yeni ortaya atılan bir düşünce değildir. Bu kavramın kökleri Marx ve Engels'te vardır. Marx, 1848 başarı- sızlığından sonra Almanya'daki burjuva ve proleter devrimleri arasında- daki ilişkileri daha kesin olarak be- lirtmeye çalışmış ve 1850 yılında Komünist Liga'na yaptığı konuş- mada Alman işçilerine ikili görevle- rini anlatmıştır. Marx, kesintisiz devrim konusunda şunları yazmak- tadır: «Küçük burjuva demokratlar, çok sayıda talepleri gerçekleştirmek- le... devrimi bir an önce sona erdir- mek isterken, az çok varlıklı bütün sınıflar iktidardan uzaklaştırılma- dıkça, proletarya devlet iktidarını ele geçirmedikçe, yalnızca bir ülkede değil dünyanın belli başlı bütün ül- kelerinde ki proleterler birliği, bu ülkeler proleterleri arasında rekabeti durduracak kadar gelişmedikçe ve hiç değilse başlıca üretici güçler proleterlerin elinde toplanmadıkça, bizim çıkarlarımız ve görevimiz, devrimi sürekli kılmaktır. (Bu meşhur deyiş Marx ve Engels'in e- serlerinin rusça baskılarında yer al- maktadır - Marx'ı Engels, Sochineni- ya, VII, 483-489).

Marx'daki bu sürekli devrim an- layışı, emperyalizm ve proleter dev- rimleri çağında, Lenin'in elinde «marksist - leninist kesintisiz dev- rim» teorisine dönüşmüştür. Lenin, bu devrim anlayışını her türlü eko- nomist, objektivist ve troçkist (sü- rekli devrim teorisini ters bir şekil- de geliştirip, kafaları karıştıranlar) akımla savaşarak, devrimci pratik içinde oluşturmıştır.

Kesintisiz devrim, burjuvazinin barutunun tükenmediği, proletaryanın tek gerçek devrimci sınıf olarak or- taya çıktığı dönemin devrim anlayı- şıdır ve devrimin başından sonuna kadar proletaryanın öncülüğünü zo- runlu kılar. Stalin'in dediği gibi, burju- va demokratik devrimiyle sosyalist devrim bir tek zincirin iki halkası olarak ele alınmalıdır. «İki devrim arasında suni olarak bir Çin Seddi kurmak, ikisini, proletaryanın hazır- lık derecesiyle, fakir köylülerle bir- ligi derecesiyle değil de başka şeyle birbirinden ayırmak, marksizmin tahrifatı son haddine ve varırmak- tır, marksizme hakarettir, marksiz- min yerine liberalizmin konması- dır.» (5)

İşte kesintisiz devrim teorisi zo- runlu olduğu içindir ki, ancak kesin- tisz devrim süreci içinde sosyalizmi kurmak mümkün olduğu içindir ki, proletarya egemenliğinden ve ittifak- lardan söz edilebilir.

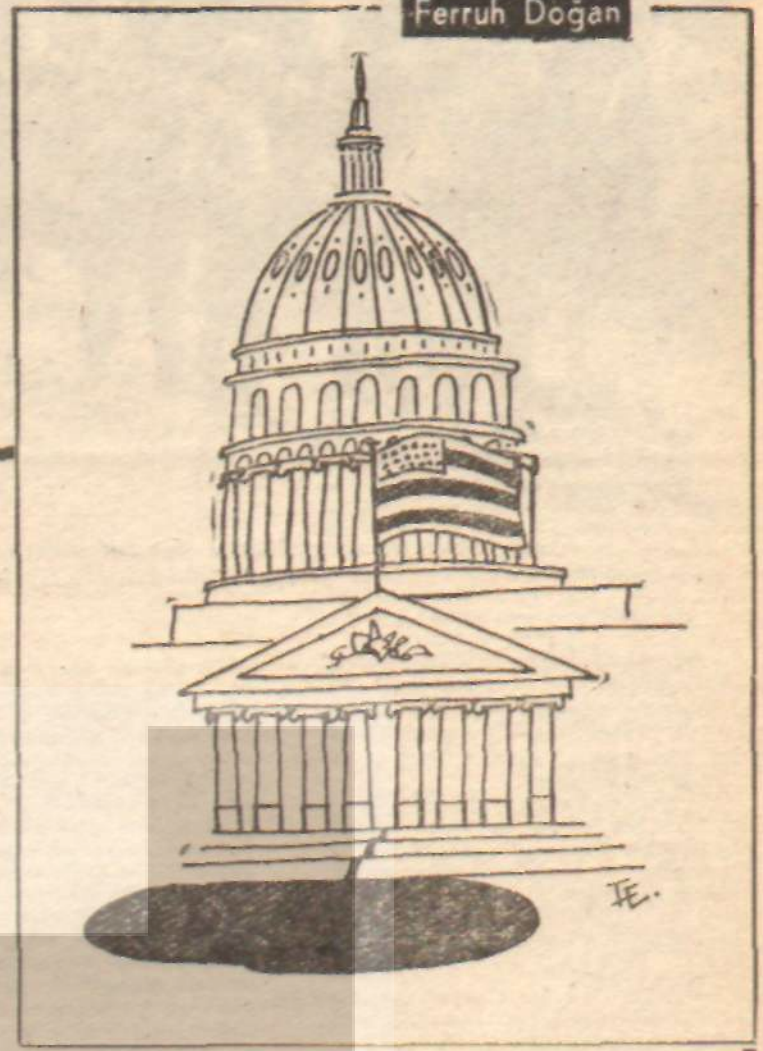
KESİNTİSİZ devrim teorisi so- yalistlere çifte görev yükler.

● Proletaryanın siyasi bilinç dü- zeyini arttırmak, işçi sınıfı içinde proleter ideolojisinin kesin hakimiyetini gerçekleştirmek, proletaryanın örgütlenmesini sağlamak ve halk cephesi içinde proletaryanın politik, ideolojik, örgütsel ve donanmış gü- cünün (filili) öncülüğünü gerçekleştirmek.

● Bagta yarı - işçiler ve yoksul köylüler olmak üzere çıkarları emperyalizm ve onun yerli işbirlikçile- ri ile gelişen bütün sınıf ve tabaka- ları devrimci halk cephesi içinde toplamak.

Hemen belirtelim ki, halk de- mek bu günkü dönemde, işçi sınıfı ve onun dostlarını anlıyoruz. Yani.

Daha az
tunturaklı
cümleler
daha çok
günlük iş
LENİN



İşçiler ve yoksul köylüler olmak ü- zere çıkarları emperyalizm ve onun yerli işbirlikçileri ile çelişen bütün sınıf ve tabakalar halk kategorisine girer. Doğal olarak halk kavramı da kesintisiz devrim süreci içinde değişikliğe uğrayacaktır.

Bu noktada son günlerde çok yayılan ve her marksist - leninist deyimini önüne (deyim anti - emper- yalist kavramı içerse bile) «milli» kelimesini ekleyen küçük burjuva dar görüşlülüğüne karşı mücadele etmek zorunda olduğumuzu da be- lirtelim.

Yukarıdaki temel çifte görev bütün sosyalistlerin görevidir. Bu iki görevi birbirinden soyutlamadan, i- kisini de diyalektik bir bütünlük içinde ele alarak mücadele vermek zorundayız. İki görevden hangisinin daha fazla önem kazanacağı mesele- si, kesintisiz devrim süreci içinde belirlenecektir, ama bu dönemde bi- rinici görev acil görev olarak belir- mektedir.

SOSYALİSTLER, devrimci ha- reket içinde bu görevleri ye- rine getirmek için uğraşmalıdırlar. Kesintisiz devrimci savunma, devrimin kesintili olgusunu reddeden, teori ile pratik arasında bağ kuran, devrimci şiar ve kararlar ile yaptıkları ara- sında tutarlılık sağlayan proleter sosyalistleri, devrimci göreve adaylı- ğını koyan kişilerden ayıran ölçüt, bu çifte görevi hiç aksatmadan ye- rine getirmelerindeki başarılı tutumla- rı olacaktır.

Bir yandan sosyalist örgütlenme, sosyalist propaganda ve ajitasyon yürütülürken, öte yandan ittifaklar politikası yürütülür ve ikisi arasın- daki diyalektik bağ sağlanır. Bu, proleter sosyalistliğin vazgeçilmez şartıdır. «...Öncü olduğunuzu, öncü birliği olduğunuzu söylemek yetmez, öyle davranmalıyız ki, bütün öteki birlikler bizim başta yürüttüğümüzü anlasınlar ve bunu kabul etmek zo- runda kalsınlar... 'öteki birliklerin' temsilcileri, biz 'öncü' olduğumuzu söylediklerimiz zaman, sadece bu sözü- müze yetinecek kadar saf mıdır- lar?» (6)

Devrimcilik kavramlarını cak- tırel devrimci güç» şeklinde tanımla- yıp, küçük burjuva dar görüşlü- ğünü savunan küçük burjuva fikra yazarlarının sosyalist potansiyeli kuyrukçuluğa çağırıldığı, sosyalist bi- rikimin küçük burjuva ideolojileri tarafından kullanılmak istendiği fa-

mücadelesinin yeni boyutlar kazan- dığı şu günlerde görevlerimiz daha açıklıkla belirmektedir. Yukarıda noktaladığımız niteliklere sahip so- yalistler çok kısa zamanda devrimci halk muhalefetine geçmelidirler. Dev- rimci halk muhalefeti yalnızca AP iktidarına karşı değildir, tüm em- peryalistlere, onun işbirlikçilerine, toprak ağalarına ve gerici parlamen- terlere yani bütün HALK DÜŞMAN- LARINA karşıdır. Devrimci halk muhalefeti doğal olarak bugün da- ğınık güçler ile yapılmaktadır. Bunu kısa zamanda proletarya öncülüğün- de ve proletaryanın öz örgütünün önderliğinde Devrimci Halk Cephesi' ne yönelmek ana amacımız olmalı- dır.

EVET, şu anda görevimiz, saf- larımızı sıklaştırmak, düzene sokarak, daha geniş kitlelere, işçi, köylü yığınlarına yürümek, daha geniş yığınları harekete sokmak, bu yürüyüş arasında dostlarımız, halk düşmanlarımız hakkında tarihi ve aktüel bilgi ile donanmak ve ideolo- jik silahlarımızı güçlendirmektir.

DEVİMCİ HALK CEPHESİ- NE GEÇİŞ SÜRECİ OLAN DEV- RİMCİ HALK MUHALEFETİNİ GÜÇLENDİRELİM.

İŞÇİ SINIFININ DEVİMCİ ÖNCÜLÜĞÜNÜ GERÇEKLEŞTİR- MEK İÇİN BÜTÜN İMKANLARI- MIZI SEYFERBER EDELİM.

İŞÇİ SINIFINI ÖRGÜTLEME SÜRECİNDE HALKIMIZIN ÖZLEM VE EYLEMLERİNE ÖNCÜLÜK E- DELİM.

EMPERYALİZME VE ONUN YERLİ UŞAKLARINA KARŞI MÜCADELEMİZİ GENİŞ KİTLE- LERE YAYALIM DEVİMCİ DE- MOKRATİK HALK İKTİDARINA HAZIRLANALIM.

- 1) V. İ. Lenin, Ne Yapmalı, s. 44, Sol Yayınları, Ankara.
- 2) V. İ. Lenin, Bir Adım İleri İki Adım Geri, s. 82, Sol Yayınla- rı, Ankara.
- 3) V. İ. Lenin, Ne Yapmalı, s. 98 Sol Yayınları, Ankara.
- 4) ANT Dergisi, Sayı 158, «So- yalistleri Ideoloji ve Örgüt Birliğine Çağırıyoruz», Sayı 160 «İşçi ve Köylülerin Dev- rimci İttifakına Yönelirken», Sayı 167, «Demokratik Halk İktidarı».
- 5) J. Stalin, Leninizmin İlkeleri, s. 37, Sol Yayınları, Ankara.
- 6) V. İ. Lenin, Ne Yapmalı, s.



20. YÜZYILIN BAŞLARINDA SIK SIK GÖRÜLEN İŞÇİ HAREKETLERİNDEN BİRİ
— Avrupa ve Kuzey Amerika'da devrim kasırgası esiyordu —

Marxçı öğreti, başlangıcından bu güne dek hem burjuva ideolojisine hem de kendisini içeriden yıkmak isteyen burjuva - küçük burjuva uzantılarına, yani her şeyi sapmaya karşı çetin mücadeleler vermiştir.

Dünya sosyalizm tarihinde en uzun süre, en muzır çabalarla yer almış olan sapma, sağ oportünizm, ya da alışılmış deyimle, revizyonizmdir. Günümüz Türkiye devrimci mücadelesi içinde bu tehlike henüz yeterince giderilmediğinden revizyonizmin klas'k çizgilerini özetlemeyi yararlı buluyoruz. (1).

Revizyonizmin Doğuşu

Almanya Burjuva ideolojisinin ve küçük burjuva düşünme tarzının devrimci marksizm tarafından büyük ölçüde yenilgiye uğratılmasından sonra, marksizm dışı yada anti - marksist görüşlerin, proletarya hareketi içinde uc vermesi Lasalle'cilerin hazırladığı Gotha Programına rastlar (1875). Daha sonra Lasalle'cilerin bertaraf edilmesi, küçük burjuva ideolojisini Lasalle'ciler'den ayrı bir biçimde, 1891 Erfurt programında ortaya çıkardı.

Engels'in son yıllarında, marksizm kendisine karşı çıkan tüm ideoloji ve düşüncelere üstün bir zafer kazanmış bulunuyordu. Ne var ki, daha sonraları benzer düşünceler, bu kez marksizm kılıfına bürünerek, marksist saflarda «Marksizmde revizyon yapma», görünümleriyle baş gösterdi.

Alman Sosyal Demokrat Partisi'nin Erfurt programını kabul etmesi ile bu proleter partisine proleter olmayan öğeler de girmeye başlamış, ve bu kişiler birtakım kabiliyetlere sahip olduklarından, kısa zamanda yükselip, yönetici, teorisyen, siyasi temsilci v.b. duruma gelmişlerdir. Partiyi paralel olarak, bu küçük burjuvalar hızla gelişen sendikal hareketlerin de başına geçmişler, kendi yaşama düzeylerini yükseltip işçiden kopmuşlardı. Bu durum revizyonizmin şekillenme ortamını oluşturmuş ve nihayet Bernstein *Voraussetzung des Sozialismus* adlı eseriyile revizyonizmin somut formülasyonunu vermişti. (1899). Bu formülasyon gene Bernstein'in yazdığı ikinci bir kitapla geliyordu (1901). Bernstein'a göre diyalektik materyalist felsefe artık demode olmuştu ve sosyal demokrat işçi hareketi kendisini böyle bir felsefeden kurtarmalıydı, hareket için gerekli olan şey demokratik bir sosyalist reforma partisinden başka bir şey değildi. Bernstein, marksist değer teorisi ve Marx'ın koyduğu iktisadi görüşlere büyük ölçüde karşı çıkıyor, örneğin sermaye birikiminin gitgide daha az sayıda kişinin elinde kaldığı ve işçilerin ve halkın sefaletinin giderek arttığı gerçeğinin artık geçersiz olduğunu söylüyor, yani kapitalist düzende çelişkilerin derinleşmesi teorisini inkâr ediyordu. Gene Bernstein, sınıf antagonyizmalarını tanımayan, burjuvazi ile proletarya arasındaki çelişkinin gitgide yumuşadığını öne süren görüşleriyle

burjuvazinin dümensuyuna girmiş oluyor ve bu kadarla da kalmayarak, kapitalizmin gelişiminin Marx'ı bir sahte peygamber durumuna düşürdüğünü pervasız bir küstahlıkla ifade ediyordu. Ayrıca, bilimsel sosyalizmin siyasi devrim ve sosyalizme geçiş teorisini de reddediyordu. Bernstein'in en zararlı biçimde ortaya koyduğu ve pratige uyguladığı şey, partiye reformist bir parti haline dönüştürerek, salt parlamento yolunu devrimci işçi hareketine muallakat etmesiydi. Bernstein burada da durmuyor ve diyalektik materyalizme şiddetli saldırılarına devam ederek sosyalizmin bir bilim olarak ortaya koyduğu şeyin, sosyalist hareketin neden ve durumlarının bir açıklamasından ibaret olduğunu, ama ahlak motiflerini hiçe saydığını söylüyordu. Ona kahr- sa, objektif bir ahlak sistemini öngören sosyalizm, diyalektik materyalizm yüzünden bu ahlaktan yoksun kalıyordu, eğer idealist felsefeye geri dönlürse, objektif ahlaka kavuşmak mümkün olacaktı, bu nedenle can çekismekte olan marksist materyalizm mutlaka terkedilmeliydi.

Bernstein, materyalizm yerine agnostisizm (bilinmezçilik) getirerek Kant'a geri dönmek istiyor, neo-Kant'çı görüşü yaymağa çalışıyordu. Siyasi mücadelede nihai amacın hiç bir önem taşımadığını söyleyip, «hareket her şeydir» ilkesini koyuyor, ve hareketi je parlamento iskemlelerine bağlıyordu. Marksizmin dogmatik olduğunu söyleyip, dogmalara karşı mücadele maskesini kullanıyordu. Ayrıca uluslararası işçi hareketini hiçe sayarak, Marksizmin «proleter enternasyonalizminin» inkâr ediyor ve göven görüşleri proleter hareket için sokmağa uğraşıyordu. Bernstein üzerinde bu kadar durmamızın nedeni, marksizm'e daha sonra yapılan bütün karşı çıkışların ve burjuva saldırılarının hemen tamamen aynı özde ve biçimde yapılmış olmasıdır.

Bernstein revizyonisti, özetle, devrimci marksizmi materyalist felsefeden devrimci pratige kadar hemen her şeyiyle toptan inkâr ediyor, idealist felsefeyi ve parlamentarizmi proleter hareketine sokmağa çalışıyordu.

Fransa: Almanya'da gelişen revizyonizme paralel çizgilere, aynı tarihlerde Fransa'da da rastlıyoruz. Zamanın sosyalistlerinden Millerand, 1897'de burjuva hükümetinde görev alarak ileride «ministeryalizm» (bakancılık) adıyla anılacak bir çizimi başlatıyordu (Millerand daha sonra radikal sosyalist olarak başbakanlık yapmıştır). Millerand'ın görev aldığı kabinedeki savaş bakanının, 1871 Paris Komününde, komünclere son derece gaddar davranan birisi olduğunu söylersek, bir revizyonistin hangi uzlaşmalara kadar düşebileceğini örneklemiş oluruz. Zamanın sosyalist lideri Jean Jaures de Millerand'a alkış tutuyor, bunun demokrasi yolunda bir zafer olduğunu ilan ediyordu. Bu arada sosyalist Guesde, Millerand'ın bakanlığına şiddetle çatıp, hiçbir sosyalistin burjuva kabinesinde görev kabul edemeyeceği şeklinde bir kararı partiden geçiriyor ve bakanlığı bırakamayan Millerand, partisini bira-

kıyordu. Lenin, «Ne Yapmalı» adlı eserinde Millerand'ın bakanlık kabul etmesini «Bernstein'ci pratigin en mükemmel örneği» olarak niteler (1902). Amsterdam Kongresi'nde (1904) Guesde, ministeryalizmi ve Bernsteinçiliği ağır bir dille suçluyor ve 1914'e kadar hiç bir Fransız sosyalist burjuva kabinesinde görev almıyordu. 1914'de ise Guesde, bizzat kendisi «Ulusal Savaş Hükümeti» diye bilinen Fransız emperyalist savaş kabinesine katılıyordu. (Bu örneği küçük burjuva sosyalizminin ibret alınacak bir olayı olduğu için buraya aktardık. Ve dünya sosyalist hareketi daha nice nice bu gibi olaylara, hatta daha aşağılık ihanetlere sahne olmuştur.)

Fransız sosyalist hareketi, en başından itibaren revizyonizmin, zaman zaman artan etkisinde kalmış, sürekli yalpalayıp durmuştur. Örneğin, 1897'de Charles Andler, hareketin ahlaki yönüne ısrarla ağırlık vermiş ve marksizm'in bilimsel yanını inkâr ederek, sosyalizmin gerçekleşmesinin bilimsel bakımdan imkansız olduğunu öne sürmüştür.

Fransız sosyalizmi, büyük ölçüde bireyciliği benimsemiş, marksizm'deki «otoritenin merkezileştirilmesi» ilkesine tümüyle karşı çıkmıştır. Jaures, 1895 - 96'da «ademî merkezîyetçi kolektivizm» için övgüler düzmüş, ancak bu şekilde kişisel özgürlüğün sağlanacağını söyleyerek Proudhon'un bireyciliği ile Marx'ın komünizminin bir sentezinin (!) mümkün olacağını savunmuştur.

İngiltere: Aynı tarihlerde İngiltere'de ortaya çıkan filantrop bir grup da revizyonizmin güçlenmesine yardımcı olmuştu. Fabianlar adını alan bu grup, işçi hareketini parlamentoya kaydırmağa uğraşmış, ütöpik bir sosyalizm tasarlayıp, evrim içinde, kardeşçil olarak bu sosyalizme geçileceğini savunup durmuştur.

Rusya: En çetin proleter mücadelesinin veriliş, sosyalist devrimin zafere ulaştığı ilk ülke olan Rusya'da ise, oportünizme, revizyonizme karşı amansızca mücadele edilmiştir. (Rusya'daki oportünist - revizyonist akım, ANT'nin 162'ci sayısındaki «Küçük Burjuva Sosyalizmi» başlıklı yazıda özetlenmiştir.) Rusya'daki sağ sapma çizgisi, 1890'larda siyasi mücadeleyi erteleyen kuyrukçu ekonomistlerle işçi hareketinde formellenmiş, daha sonra uzlaşmacı Sosyalist Devrimci Partiyeye devam etmiş, Rus Sosyal Demokrat İşçi Partisi'nde ortaya çıkan likidatör Menşevik çizgisiyle güçlenmiş ve sosyalist devrim sonrasına kadar mücadelesine bir kaç oportünist klik halinde devam etmiştir.

İhanet Enternasyonal ve Kautsky

Bu arada revizyonizmin güçlenip en zararlı faaliyetleri göstermesinde önemli rol oynayan İkinci Enternasyonal'den söz etmek gerekiyor. 1'ci En-

Revizyo

ternasyonal'den sonra 1899'da Paris'te toplanan iki ayrı kongreyle ön çalışmalar yapıldı, bu kongrelerin birisi marksistlerin, diğeri ise marksist olmayanların katıldığı kongrelerdi, aynı yıl yapılan ortak bir toplantı ile İkinci Enternasyonal fiilen kuruldu ve Birinci Dünya Savaşı'na kadar her iki ila üç yılda bir kongreler düzenlendi. İkinci Enternasyonal, marksizmin temel ilke-lerini sınıf mücadelelerini, uluslararası birliği, proleter hareketini, üretim araçlarının kamulaştırılmasını benimseyerek yola çıkıyordu. Ne var ki, bu ilkelere Enternasyonal üyeleri tarafından çeşitli yorum farklılıklarını taşıyordu. Engels aynı yıl yazdığı bir mektupta, Enternasyonal'de marksist olmayan pek çok ögenin bulunduğunu, ama marksistlerin kontrolü ele alacaklarına inandığını yazdı. Şurası muhakkak ki, İkinci Enternasyonal çeşitli bilinç ve olgunluk düzeylerindeki işçi örgütlerinden oluşmuştu, bu örgütler görüş farklılıkları taşımağa, dolayısıyla Enternasyonal'in merkezi bir disiplini 1900 yılına kadar oluşmadı, İkinci Enternasyonal taşıdığı bazı aksaklıklara rağmen, başlangıçta, uluslararası devrimci işçi hareketinin toparlanması için önemli bir imkandı. Gelgelelim, Enternasyonal, gerek işçi sınıfının ekonomik ve demokratik mücadelesine ağırlık vermesi, mevcut düzeni yıkacak devrimci eylemler yerine o düzen içinde birtakım reformlar, ve haklar isteme alanına hapsolmesi, gerekse zamanın en güçlü proleter partisi olan Alman Sosyal Demokratlarının yukarıda anlattığımız gelişimleriyle etkilenmesi yüzünden gitgide düzenle uzlaşır olmuş ve Bernstein revizyonizmini benimseyerek ihanet çizğine sürüklenmiştir.

1900'de Brüksel'de Enternasyonal Sosyalist Büro'nun kurulmasıyla merkezi bir disiplin altına giren Enternasyonal'de oportünist revizyonizm giderek güçlendi. Önceleri Bernstein'a şiddetle karşı çıkan ortodoks Alman marksist'i Kautsky, zamanla revizyonizmin önderliğini yapmağa başlamış ve ona «katkı» (!) getirmiştir. Böylece, Bernstein temeli üzerinde, marksizmin felsefi yanını tamamen inkâr ediliyor, onun «devrimci ruhu» olan diyalektik materyalizm reddedilerek bilimsel sosyalizm bir toplum teorisi haline indiriliyor, objektivizm (takipçilik) tezgahlanmış oluyor, ve üstelik marksizmin toplumla ilgili ilkeleri de bir yana bırakılıyor, pratikte ise parlamentarizm yoluyla yaygınlaştırılarak devrimci proletarya hareketi ılgış edilmek isteniyordu. İkinci Enternasyonal partileri göven tutumlarını birinci emperyalist savaşta göstermişler, savaş desteklemişler, kendilerini «sosyal yurtsever» ilan edip, savaşa karşı duran sosyalistleri ise «sosyal pa-fist» diye adlandırmışlardır. Savaş sırasında dağılan İkinci Enternasyonal, 1922 yılında Viyana Enternasyonal (veya «İki - Buçukuncu Enternasyonal») şeklinde yeniden hortlatılmak istenmiş 1923'de toplanan Hague konferansında İkinci Enternasyonal ile Viyana Enternasyonal kaldırılarak, Emekçi ve Sosyalist Enternasyonal diye bir birleşim kurulmuş, İkinci Savaş sonrasında ise önce Comiso (1947), sonra da Sosyalist Enternasyonal adı altında örgütlenmeğe gidilmiştir. Revizyonizmin, başlangıcından bugüne dek geldiği örgütlenme (enternasyonaller) çizgisi burada son bulmuş, Sosyalist Enternasyonal adından başka hiçbir örgütsel varlığı olmayan bir burjuva - küçük burjuva reformcu topluluğu olarak sosyalizmin karşısında saf tutmuştur. Bu zaman içinde proleter sosyalist partiler III Enternasyonal'e ve daha sonra Comin-

Revizyonizm'i iyi Tanıyalım!

tern'e bağli kalmışlardır. Asıl mücadele gene sosyalist saflar içindeki revizyonizm ve modern revizyonist eğilimler ile proleter sosyalizmi arasında geçmiştir, geçmektedir. Günümüzde, revizyonizm devrimci sosyalist partiler içinde ciddi bir tehliktir. Proleter sosyalizmi deyimini Üçüncü Enternasyonal ilkeleri kılavuzluğundaki sosyalist hareketi temsil eden Marksist - Leninist sosyalizm ifade etmek için kullanıyoruz.

Revizyonizmin temel ögesi: Küçük burjuvazi

Revizyonizm tarihi gösteriyor, ki, revizyonist eğilimler düzenle uzlaşma yolları arayan sözde sosyalistler tarafından tezgahlanır. Sosyalist hareket için, küçük burjuva öğelerin sızması revizyonizmi doğurabilecek en büyük tehliktir. Bu küçük burjuva öğeler, hareket içinde ya en başta, veya zamanla, özellikle mücadele çetinleştikçe revizyonizmi temsil etmeye başlarlar. Ayrıca, kapitalizmin belli bir gelişme gösterdiği ülkelerde ortaya çıkan küçük burjuva eğilimli «işçi aristokrasisi» küçük burjuva aydınlarla birlikte revizyonizmin öncüsüdür. Tüm geçmiş deneylerin bize öğrettiği ders şudur: devrimci mücadele içinde, sosyalist saflara küçük burjuva öğelerin sızmasına karşı durmak, küçük burjuva eğilimlerle amsızca mücadele etmeliyiz. Hareketi yozlaştıracak başlıca etken, küçük burjuva etkenlerdir.

Revizyonizmin genel karakteristikleri:

Revizyonist görüşleri yukarıda, özetle köken olarak verdik. Şimdi revizyonizmin özgül niteliklerini kısaca özetlemek istiyoruz:

— **Diyalettik materyalizmi reddeder:** Revizyonistler devrimci ve evrensel marksist öğretinin «devrimci ruhu» olan materyalist felsefe ve diyalettik yöntemi inkar ederler. Bu inkar bazan açık açık, bazan kapalı biçimde olur, her revizyonistin itiraz derecesi arasında fark olmakla birlikte, temelde öngörülen şey, ya idealist felsefe, metafizik yöntem, septsizm (güphecilik) agnostizm (bilinmezcilik), veya olsa olsa mekanik materyalizmdir.

Revizyonistlerin felsefe konusunda ki görüşleri hayli karışık ve değişiktir. Hemen hepsi soyut bir ahlak ve ütopyik bir hümanizma peşinde koşarlar. Hiç biri diyalettik materyalizme inanç beslemeyiz, bu kişiler, doğa ve toplumu anlayamamış birtakım küçük burjuva entellektüelleri olarak, kendi dar kafalarıyla diyalettik materyalizme karşı çıkarlar. Aralarından bazıları ise bu devrimci felsefeye katkı(!) getirmek kabasına girerler.

— **Marksizmin evrensel yasalarını inkar eder:** Marksist öğretinin bulup çıkarıp, formüllediği toplum yasalarını, yani tarihi materyalizmi, ekonomi politik v.b. kendilerince değiştirirler. Tarihi materyalizmin özü olan üretim güçleri üretim ilişkileri gelişmesini, ve bunun yansıttığı sınıf mücadeleleri gerçeğini bir kenara iterler, ya da kabul edip görünüp, öзде ve eylemde ona karşı çıkarlar. Marksizmin ilkelerine karşı öks, gene kişiden kişiye değişir ve değişir. Temelde diyalettik tanıma-

yan bir kafanın şu ya da bu görüşü, şu ya da bu derecede benimsemesi veya karşı çıkması önemli değildir. Kendi kıt izanlarıyla birtakım eklektik yaklaşımlara giderler, yanlış gözlemlerinden teorik(!) sonuçlara varırlar.

— **Siyasi mücadeleyi iğdis eder:** Yukarıda saydığımız iki temel, yani diyalettik materyalizm ile tarihi materyalizmin reddi olunca, bu şüphesiz ki pratiğe yansacaktır. Revizyonizm, proletarya diktatörlüğünü tanımaz, işçi sınıfının örgütlü hareketini reddeder, ve devrimci mücadele yolunu uygulamayarak, parlamentarizm'i proleter hareketine yamamağa uğraşır. Onlara göre nihai amaç hiçbir şeydir. Parlamento grubu, proletaryanın öz örgütüdür, bütün işçi sınıfı ve diğer emekçi kitleler partiye oy vererek, mümkün olduğu kadar fazla sayıda milletvekilini meclise sokmalıdır.

Marksizmi bu kadar basite indirgeyip, siyasi mücadeleyi yolunu da böylece belirleyince, doğal olarak şu görüş önem kazanır: İşçilerin ekonomik mücadeleleri önemlidir, işçi sınıfı kendiliğinden bilinçlenip partinin mebus adaylarına oy verecektir, parti seçimle iktidara geçer geçmez proletarya iktidarı kurulmuş olacaktır, proletarya hegemonyası sağma ve gayrı - ahlaki bir şeydir, burjuva demokrasisini biraz islah edip, bir iki iktisadi reform yapınca, ülke barışçı yoldan (evrim içinde) sosyalizme geçer. Kaba çizgileriyle verdığımız bu siyasi yol baştanbaşa yanlıştır. Bu yolu izleyen revizyonistlerin eminde sonunda karşı devrimin ön saflarında yer alması mukadderdir. Tarihin bunun sayısız örnekleriyle doludur.

— **Şovenizmdir:** marksizmin evrenselliğini inkar etmenin yanı sıra, proleter enternasyonalizmini de reddeder, sosyal şovenizm'i benimsemiştir. İkinci Enternasyonal partilerinin ikinci emperyalist savaşta, burjuva hükümetleri ni destekleyerek, aynı enternasyonale bağlı olan proleterleri birbirine karşı dövüşmeğe teşvik etmeleri, ve birbirlerine kurdırtmaları unutulmayacak bir ibrettir.

— **Uzlaşmacıdır:** Bütün görüş ve eylemleriyle, revizyonizm, mevcut egemen sınıflarla uzlaşma ihanetini sürdürür.

— **Bütün küçük burjuva hastalıklarının taşıyıcısıdır:** Revizyonistler, küçük burjuvazide bulunan hastalıkların hemen hepsini kendi kişiliklerinde ve politikalarında koruduklarını belli etmişlerdir. Kaypak, pasif, korkak, tutarsız, sinist, bireyci, mühteris, riyakar, sahtekar, ve hatırdırler, v.b.

Revizyonizmin Yöntemleri

Bütün tarih boyunca, revizyonistler «dogmalara karşı koyuyoruz» sloganı altında ortaya çıkıp, devrimci teoriyi, «anti - dogmatizm» maskesi altında güdükleştirmeye çalışmışlardır. Bu değişmez bir kuraktır. Anti - dogmatizm maskesini takınmayan hiçbir revizyonist yoktur.

— **Revizyonistlerin bir başka yöntemi de «ahlakçılığa» maskesidir.** Bir sürü soyut, anlamsız ahlak ilkelerinden, toplumsal ahlaktan söz ederek, «sosyalizmin ahlaki ihmal ettiği» safsatasını tezgahlarlar.

— **Metafizik bir ahlak kavramının yanı sıra, gene metafizik bir insançılık.**

tan dem vururlar. Bilime aykırı düşen, ne idüğü belirsiz bir hümanizma anlayışını yaymağa çalışırlar. İnsanların dostluğundan, kardeşliğinden, giddet kullanmanın kötü bir şey olduğundan bahsederler. Kendi parlamentarist yollarını, uzlaşmacı tutumlarını haklı göstermek için böyle sahtekarlıklara başvururlar. Doğal bir şeydir. Ancak bu şekilde, devrimci mücadelenin hızını kesip onu parlamentoya ve sendikalara hapsedebilirler, ancak bu şekilde kendi durumlarını koruyabilirler, ancak bu şekilde burjuva diktatoryasına yaranıp, içazetli sosyalizm yapabilirler.

— **Revizyonistler, küçük burjuva eğilim ve özelemlerini proleter örgütünde yaymağa, küçük burjuvazinin sinist, dedikodu, vurdumduymaz, laubali havasını işçi sınıfı içine sokmağa, bir takım gelir artışları vaatleriyle işçileri ekonomik mücadele içinde tutmağa ve küçük burjuva tüketim özelemleriyle yozlaştırmaya çalışırlar.** Ancak bu ortam içinde, böyle yöntemleri daha iyi başaran kişilerin örgüt içinde ön plana çıkarak hareketi tamamen soysuzlaştırmaya ve devrimci potansiyeli, «parlamentoyu aşmayacak düzeyde» bırakmaya mümkündür. Bireyciliği yaymak onların temel görevidir.

— **Revizyonizm her kılığa bürünür.** Devrimci mücadelenin içinde bulunduğu koşullara göre kendi varlığını korumak için her türlü söz söyleyebilir, ama temel amacı hareketi güdükleştirmektir.

— **Revizyonizme karşı çıkar.** Revizyonistlerin en önemli silahlarından birisi de revizyonizme karşı mücadele ederek, revizyonizm yapmalarıdır. Örneğin, revizyonizmin bir görüşüne karşı mücadele ederek, diğer bir görüşünü savunurlar.

Revizyonizm, oportünizm, görüş olarak ve tavır olarak bir bütündür. Görüşler tavırları belirler, tavırlar ise görüşleri bütündür.

Revizyonizmin özelliklerini ve görüşlerini daha pek çok sayıda sıralayabiliriz, ama buna gerek görmüyoruz.

Şuradan unutmamalı ki, revizyonistler, oportünistler, devrimci mücadeleyi iğdis etmek, proletaryanın örgütlü hareketini boğmak için ne mümkünse yaparlar. Revizyonistler, devrimcileri polise ihbar ettikleri, onlara karşı anti - komünizm silahıyla en keskin mücadeleyi verdikleri, her türlü iftira ve tertibe giriştikleri çok görülmüştür. Avrupa revizyonistlerinin faşizme bile alış tuttukları olmuştur. Hatta Alman işgali altındaki Fransa'da komünistlerin yakalanmaları için revizyonistlerin Nazi komutanlarıyla işbirliği yapmaları unutulmayacak bir başka örnektir.

Revizyonizmin Türkiye devrimci mücadelesi içinde yeterince bertaraf edilmemiş bir tehlike olduğunu söylemiştik. Tersine, birtakım oportünistler Tito revizyonizmine alış tutmak, emperyalist yardakçısı, karşı - devrimci Dubçek revizyonistlerine dergilerinde sayfa sayfa yer ayırmak, modern revizyonizme ve Avrupa'da yeni yeni piyasaya sürülen «proleter - teknokrat blok» gibi bilimsel olmayan, gayriciddi küçük burjuva görüşlerinin savunuculuğunu yapmak konusunda pek kararlı görünmektedirler.

Devrimci mücadeleyi ön planda tutarak sürdürürken ortaya çıkan her türlü oportünist - revizyonist görüşe karşı ideolojik mücadele vermek, başlıca görevlerimiz arasındadır. Kendimizi daha ileri düzeydeki ideolojik tartışmalara kaptırıp, sosyalist hareketi arkadan hantellemeğe hazırlanan revizyonizmle mücadeleyi ihmal edemeyiz. Revizyonizm Türkiye'deki belli bir birliğin üzerine konup karşı - devrim saflarında yer almak dileğindedir. Bu nedenle, özellikle TİP üyelerinin bu konuda uyanık bulunmaları için çaba göstermeliyiz.

(1) ANT'da 166'cı sayısında Lenin'in «Marksizm ve Revizyonizm» adlı ünlü makalesi sunulmuştur. (Ayrıca, Türk - Solu dergisinin 119'cu sayısında yayımlanan ve S.S.C.B. Marksizm - Leninizm enstitüsünün hazırladığı bir derlemeye bakmak yararlı olur).

Revizyonistler
ikiyüzlü
tutumlarıyla
devrimci
potansiyeli
boşa
harcamışlar,
işçi
sınıfına
ihanet
etmişlerdir





Toplumcu aydınlar
düşen devrimci görev

NASIL ÖRGÜTLENDİRİLMELİDİR ?

KÖYLÜLER

— Halkın örgütlenmediği, darımadığı olduğu bir ülkenin halktan yana aydınlarının ve halkla birlikte olması gereken bürokrasinin BİR ARAYA GELMELERİ OLANAKSIZDIR? Gelismek ve güçlü olmak için bir köke gereklilik vardır. Bu kök ise bir ülkede yaşayan örgütlü bir halktır. Yani emeğiyle geçimlenir. İşte ancak o zaman memurlar ve halktan yana olan aydınlar bu köke dayanarak bir eşebilirler ve dalbudak salarak güçlü bir şekilde haklarını alabilirler.—

Önce ne yapmalı sorusunu kimlerin cevaplandıracağı ve onların niteliğinin ne olduğu üzerinde durulmalıdır. Ancak bundan sonradır ki sorun üzerine eğilebiliriz.

Ülkemizde asıl üretimi yapan, gerçek değeri yaratan yüzde 85 çoğunluk emekçi halkımızdır. Köylü ve işçi olarak iki kesimde toplanırlar. Bunların işlerini yürütmek ve ülkenin güvenliğini sağlamak işi de üçüncü büyük tabaka sivil ve asker bürokratlarıdır. Bu üç büyük kesimin dışında kalan küçük mutlu azınlık ise üretim araçlarını elinde bulunduran ve yönetimde olan patron, ağa ve işbirlikçi burjuvalardır. Bu yazıda işçi ve köylülerle bürokratların nitelikleri ve sosyo - ekonomik koşulları üzerinde durulacaktır.

150.000'i aşkın öğretmen, üst seviyedeki üç - beş memurun dışındaki 800.000 memuru ve askerleri ele alalım. Sayıları bir milyona yaklaşan, aileleriyle birlikte 4 - 5 milyonu bulan Türk bürokrasisinin içinde bulunduğu durumu inceliyelim.

a — Yüzde 95'i çoğunlukla köylü, işçi, memur ve küçük esnaf çocuklarıdır.

b — Büyük çoğunluk 500 lira eivarında aylık maaş almaktadırlar.

c — Hemen hepsi ekonomik bir bunalım içerisindeyler.

d — Ekonomik bunalımla birlikte sosyal itibarsızlığın verdiği bunalım birleşince daha da sık bir hale düşmektedirler.

e — Türkiye'de yaşayan herkes gibi geleceğe güvensizlik içerisinde bakmaktadırlar. Hatta bürokrasi bu güvensizliği en keskin bir biçimde içinde duymaktadır.

f — Bir kurtuluş yolu arayış içerisindeyler.

Öteki niteliklerinden bazıları da ortaya koymak suretiyle bürokrasinin içinde bulunduğu durumu daha belirgin bir hale getirmek olasıdır. Bu noktada yapılması gerekli iş, devlet çarkını yürüten ve sayıları bir milyonu bulan memurların (asker - sivil) sosyo - ekonomik koşullarıyla öteki sınıf ve tabakaların sosyo - ekonomik koşullarını karşılaştırmak olmalıdır.

Üretim araçlarına sahip ve yönetim araçlarını elinde bulunduranların yıllık kazançlarıyla

Ülkemizde küçük bürokratların yaşama koşulları açısından işçi ve köylü sınıflarla büyük yakınlıklar taşıdığı bilinen bir gerçektir. Aşağıdaki yazısında bu gerçeği ayırtıcılarıyla ortaya koyan Cahit Alican, Türkiye Devrimci mücadelesinde bu güçten de yararlanarak örgütsüz köylülük kesiminin örgütlenmesi konusunda öneriler getirmektedir.

Cahit ALICAN

bürokratların yıllık kazançları arasındaki farkın bin misli olduğunu yıllık istatistikler göstermektedir. Bazı kesimlerde bu farkın yirmi bin aştığı söylenmektedir. Yani 300 - 500 liraya karşılık 300.000 - 500.000. Oysa memurlarla işçiler arasında hemen hemen fark yok gibidir. Memurların köylülerle karşılaştırılması yapıldığında, memurların lehine 3 - 5 misli bir farklılık göze çarpmaktadır. Yani köylüler memurlara göre biraz daha düşük bir yaşam içerisinde bulunmaktadırlar. Ne var ki, üretim araçlarını elinde bulunduran ağa ve patronlara kıyasla bu fazla bir farklılık değildir. Sıralarsak, köylülerin ortalama gelirleri yılda 1000 - 3000, memurlarla işçilerin 3500 - 7000, üretim araçlarını elinde bulunduranların ise 300.000 - 3 milyon civarındadır.

Görüldüğü ki, ortada bir gerçek vardır. Türk bürokrasisinin içinde bulunduğu sosyo - ekonomik koşullarla işçi ve köylülerin sosyo - ekonomik koşulları arasında bir benzerlik vardır. Tersine, üretim araçlarını elinde bulunduran ağa ve patronlarla aralarında çok büyük bir uçurum vardır. Bu yalnız Türkiye'ye de has değildir.

Oysa işçiler ve köylüler bu kadar kendilerine yakın olan bürokrasiyi bir şey gibi görürler. Kendisiyle arasında uçurum olan politikacıyı ise kendisine daha yakın görür. Önemli olan bu zıtlığı ortadan kaldırmak ve gerçeği halka göstermektir. Bunun için de köylü ve işçiye göre daha çok okumuş olan memurun nerede olduğunu kendisi çok iyi tayin etmelidir. Bunu bir iyi bilmeli ki, kimin yanında, kimin karşısında olduğunu, doğru karar verebilsin ve eylemini buna göre sürdürebilsin. Son günlerde yapılan açıklamalar ve yayınlanan bildiriler memur sendikalarının bilinçli olduğunu gösteren belgeler durumundadır.

Türkiye Öğretmenler Sendikası (TÖS) ve Türkiye İlkokul Öğretmenleri Sendikası (İLKSEN)'nin ortaklaşa yürüttükleri boykotun gerekçesinden öğretmenlerin kimden yana ve nerede olduklarını anlamak olasıdır. Türkiye Kamu Personeli Sendikaları Konfederasyonu (TÜRKPERSEN)'nin bildirileri de aynı doğrultudadır. Öyle anlaşıyor ki, Türk kamu personeli sınıfı köylülerin farkında olmaya başlamıştır. Önemli olan bunu her kademedeki memurun duya bilmesi ve anlayabilmesidir.

Bu noktadan sonra nerede olacağımızın saptanması işi geliyor. Türk kamu personelinin çıkarları hangi yöndedir? Ana, baba, hisım - akrabalarının bulunduğu köylü ve işçilerin yanında mı, yoksa üretim araçlarını elinde bulunduran egemen sınıfların yanında mı? Yukarıdaki açıklamalarında ışığında, kuşkusuz işçi ve köylülerin yanında olmak gerekir. Sosyo - ekonomik durumlarının karşılaştırılması sonucunda memurların köylü ve işçilere daha yakın koşullar içerisinde olduğu, üretim araçlarını elinde bulunduran patron ve ağalardan ise çok düşük bir durum gösterdiği sonucuna varılıyordu.

— Köylü ve işçilerin yanında olmak yalnız çıkarları onlarla birlikte olduğu gerekçesine dayanmamalıdır. Ülkemizde yüzde 90 çoğunluk köylü ve işçilerdir. İnsanın gereği ise aklı erenlerin halka hizmet etmelerini gerektirir. Bu iki ana nedenle Türk bürokrasisi büyük çoğunluk köylü ve işçilerin yanında, onların ortak amaçları doğrultusunda çaba harcamalıdır. —

Türkiye'de kendisi de birer emekçi olan memurlar ve emekçiden yana aydınlar, önce yukarıda açıklanmışa çalışan gerçekler üzerinde önemle durmah-

dırılar. Bir kere ülkemizde yaşayan insanların en az yüzde 70'i köylüdür, geri kalan yüzde 20'inde çoğu köylü kökenlidir. Büyük kentlerimizde ve sanayi kesimlerinde çalışan işçilerin büyük çoğunluğu yarı köylü durumundadır. Ayrıca Türkiye halen bir tarım ülkesidir. Bu bakımdan üretici, gerçek değer yaratıcısı yukarıda belirtilen oranda köylüdür.

Gerek bu büyük çoğunluk köylüler, gerekse ondan sonra gelen ve zamanla endüstrileşme oranında büyüyebilecek, böylece çoğunluk olacak olan kesim işçiler, kendi meselelerinin bilincine yeterince sahip değillerdir. Oysa gerçek demokrasi için buna gereklilik vardır. Bu büyük kesimi bilinçlendirmeden de halk demokrasisinin gerçekleşmesi olanaksızdır. Ashında hep çalıştıkları, asıl değeri yarattıkları halde milli gelirden hakları oranında pay alamayışlarını da bu bilinçsizliğe bağlamak olasıdır. Yönetimin bütün kademelerinde köylü ve işçilerin oranları ölçüsünde temsil edilebilmeleri için gene bilinçli olmaları ön koşuludur.

Bilinçlendirme işinde bireysel davranışlardan olumlu sonuçlar almak olası değildir. Kaldı ki ülkemizde yüzde 85 oranındaki

köylü ve işçilerin bilinçlendirilmesi kişisel çabaların çok ötesinde bir iştir. Belirli bir amaca yönelmek ve onu gerçekleştirmek için belirli bir organizasyona, belirli bir plan ve programa gereklilik vardır. Ayrıca ülkenin en küçük ünitesinde (köyde), olayları doğru yorumlayıcı, açıklayıcı bilinçli kişilerin olması gereklidir.

Bugün ülkemizde yaşayan insanların büyük çoğunluğu okuma - yazma bilmez. Hele bu köy kesiminde daha büyük orandadır. Ne var ki bu okuma - yazma bilmeyiş onların bilinçlenmesini engellemez. Çünkü üretim ilişkisi içerisinde bulunmaktadırlar. Durum böyle olunca, onlara çelişkileri anlatmak, çoğu kere bazı okumuş diplomamlardan kolay olmaktadır. Ayrıca halk bir arayış içerisindeydir. Bazıları ise kendi sorunlarının bilincine ermiş durumdadırlar. Bir kaç örnekle bu durumu belgelemek, konuyu daha belirgin hale getirmek için ve konuya açıklık kazandırmak için gereklidir.

Geçen yıllarda tanıştığım köylülerden aldığım mektuplardan aşağıdaki paragrafları oldukça ilginç bulmaktayım. Bunlar sadece birkaç örnektir. Hemen her köyde böyle düşünen birkaç kişiye rastlamak olasıdır.

«Halkımız, bizler büyük bir geçim sıkıntısı borç yükü işsizlik sahipsiz bir halde sonumuz ne olacağı belli olmayan bir maceraya doğru gidiyoruz...» Konya - Ereğli'nin Anbar köyünden bir köylü.

«Bu davanın da ileride kazanılacağına biz köylüler olarak

OPORTÜNİZM: Devrim için gerekli olan çalışmaların tamamını diyalektik bir bütünsellik içinde yapmayıp kendi çalışma alanını, devrim için gerekli çalışmaların tamamınımsı gibi yanıtarak kendi şahsını veya kendi klğini güçlendirme çabasıdır.

Opörünizmin en belirgin niteliği «devrim nasıl olsa gerçekleştirecektir» gibi gerektirici bir görüş öne sürerek bilinçli insan eylemini inkar eden pasifizmdir.

Opörünizmin sürekli geliştiği ve her yeni süreçte başka niteliklerle ortaya çıkması, devrim için gerekli çalışmaların tamamını kapsıyor görünerek kendini güçlendirme çabasından başka bir şey değildir.

Örneğin, işçi sınıfının ittifaklarını tamamen redderek yalnızca işçi sınıfını iktidara getirmeye çalışmak kitlelerden kopmayı getirdiği için «sol sapma»dır. Devrim için gerekli olan çalışmaların tamamını diyalektik bir bütünsellik içinde kapsamadığı için oportünizmdir.

Öteyandan işçi sınıfının ideolojik, politik, örgütsel ve fiili öncülüğünün sağlanması amacıyla yönelik olan kitleler içinde sosyalist propaganda, ajitasyon ve örgütlenme çalışmalarını bir kenara bırakmak veya gerekli olan büyük önemini vermemek küçük burjuva kuyrukçuluğu sonucunu doğurduğu için «sağ sapma»dır. Devrim

işin gerekli olan çalışmaların özünü teşkil eden kitleler içinde sosyalist propaganda, ajitasyon ve örgütlenme çalışmalarını kapsamadığı için de oportünizmdir.

İşçi sınıfının ideolojik, politik, örgütsel ve fiili öncülüğünü zedeleyecek olan her türlü ittifak bir sapmadır ve bu tür ittifakları devrim için gerekli çalışmaların tamamı gibi göstererek kendini yüceltme çabaları bir oportünizmdir.

Yine oportünizm, çıkarıcılık veya güçsüzlük yüzünden hale göre davranarak gerçekleri yanlış yorumlama ve bu yorumu devrim için gerekli çabaların tamamı olarak gösterme olarak da belirebilir. Bu çıkarıcı ve hale göre davranan oportünizm, uzlaşmacı olabilir veya sosyal güven olabilir.





DİRENİŞ HALİNDEKİ KÖYLÜLER
— Köylü eyleme hazırdır, yeter ki...—

inanmaktayız. Çünkü inandığı-
mız tabiat kanunlarına göre
toprağa düşüp te filiz veren bir
tohumun geri nesil bırakmak i-
çin kendine mahsus bir ürün
vermek zorundadır...» Konya -
Ermenek'ten 18 köylü.

«Bizler bu yola başımızı koy-
duk. Mücadelemiz emekçilerin,
sömürülenlerin kurtuluşunadek
devam edecek. Buna inanırız...
Emekçiler kurtulmadıktan sonra
dertler bitmez...» Konya - Boz-
kır'dan iki köylü.

«Politikamız iktidar savaşı ol-
duğuna birçok arkadaşlar da
sahipmiş durumdadırlar. Bu ger-
çeği çekinmeden söyleyenler bu
ülkenin hakiki aydınlardır. Ül-
kenin kalkınmasından yana o-
lanlardır. Kendi çıkarlarını sa-
vunan politikacılar bu gerçeği
söylemezler... Hiçbir şeyden ha-
bersiz kalmışız. Uyarılmak şart-
tır. Bu işlerde halk eğitilmeli ve
öğrenim şarttır... Daha geniş
bilgi verirsiniz ben de çok sev-
eceğim...» Konya - Ereğli'den
bir köylü.

«Ben bu durumları içinde ya-
şadığım için siz ağabeylerimden
iyi biliyorum ama fakirlik için
de kıvrandığım için elimden
birşeyler gelse de gelmiyor...»
Konya - Ereğli'den bir köylü.

«Bulgaryadan çıkan macurla-
ra hane başına 200 dönüm top-
rak veriyor Anadolu çocuklarını
da yüzüstü süründürüyor. Bizim
babalarımız bizim dedelerimiz o
vatana kanlarını döktüler de o
gavuru öyle sürüp çıkardılar...»
Konya - Seydişehir'den bir köy-
lü.

«Şu dünyada ne varsa bizim
alın terimiz, göz nurumuzdur.
İnsan eliyle yapılmış ne görü-
yorsak bizim nasırlı ellerimizin
eseridir, ama yine de birimiz
tok hepimiz açız bu neden söy-
liyorum...» Karaman'dan bir köy-
lü.

Sanyorum yukarıdaki örnek-
ler köylülerin kurtuluş için çı-
pındığını ve bir yerlerinden
yardım beklediklerini yeteri kadar
açıklığa kavuşturmuştur. Bu
yardım işi kişisel olmaz, olamaz.
Olsa da olumlu sonucu ulaşıla-
maz. O halde ciddi bir örgüte
gereklik vardır. Bu örgüt ku-
rulur ve etkili olmaya başlarsa
halkın kendi sorunlarında bi-
linçlenmesi kolaylaşır. Bu örgüt
sayesinde hem emekçiler bir a-
raya getirilmiş olur, hem de on-
lardan yana olan aydınlar bu

örgüt yoluyla halkı aydınlatma
görevini yapabilirler.

Örgütün biçimi :

Ülkemizde işçi kesimi ayrı
ayrı da olsa bazı örgütler içeri-
sinde toplanmışlardır. Ayrıca
devrimci çizgide bir kuruluşa
da sahiptirler. Bunların yanı sıra
1969'da bir de İşçiler Birliği
kuruldu. Üzerinde durmamız
gerekli kesim köylülerdir. «Ne
yapmalı» sorusuna hiç düşün-
meden «köylüleri örgütlemeli»
diyebiliriz. Bu konuda halktan
yana olan aydınlara çok büyük
görev düşmektedir.

Önce bu gereksinimin halkın
uyanık kesimlerinde duyulması,
yani böyle bir kuruluşun gerek-
liğinin duyulması söz konusu-
dur. Köylülere bunun gereği an-
latılmalıdır. İşte bu görev köy-
lülerden yana olan, çıkarı onunla
birlikte olan okumuş aydınlara
düşmektedir. Önemli olan köy-
lülerin canlanmasındır. Okumuş-
lar bu canlanmada yardımcı
unsurlardır. İlk hareket yaratı-
labildiği, yani gereksinime duy-
rulabildiği takdirde en önemli a-
dım atılmış olacaktır.

Bundan sonra gelen örgütleş-
me sürecidir. Bu süreçte de
gene okumuş halk çocuklarına
görev düşmektedir. İlk dönem-
lerde fiilen yönetim kurulların-
da görev alarak kendi çıkarları
için girişecekleri eylemlerde on-
lara yardımcı olabilirler. Son-
raları, eylemler köylülerin ken-
dileri tarafından yapılmalıdır.

Ülke çapında geniş eylemler,
de bulunabilecek bir örgütün
merkezi olması söz konusudur.
Çünkü Türkiye'nin yönetim ya-
pısı merkezidir. Halklar merkezi
yönetimden elde edileceğine gö-
re, merkezden yönetilen güçlü
bir örgüt daha etkili olur. Tür-
kiye Öğretmenler Sendikası ya
da son şekliyle Türkiye İlkokul
Öğretmenleri Sendikası biçimi,
ne benzemekle birlikte köy ü-
nitelerinin özelliğinden ötürü
değişiklik gösterir. Tabii köy-
de olan, ülkenin aracılığıyla ge-
nel merkeze bağlanan Türkiye
Köylü Birliği, bir bütünlük i-
çinde bulunabilir. Örgüt genişle-
dikçe ilçe merkezleri ve köy ş-
ubeleri arasında ilişkiyi sağla-
mak ve etkinliği artırmak için
bölge merkezleri kurulabilir. De-
mek ki genel merkez, bölge
merkezleri, ilçe merkezleri ve
köy şubeleri olmak üzere dört

kademe söz konusudur. Her ka-
deme kendi içinde bağımsız ol-
makla birlikte, üst kurulların
kararlarıyla bağlanabilirler.

Yukarıda da açıklandığı gibi,
böyle bir örgütün adı **TÜRKİ-
YE KÖYLÜ BİRLİĞİ** olabilir.
Böylece ismi ile de köylülerin
bir dayanışma birliği olduğu ko-
layca anlaşılır. Bu örgüt önce
canlı noktalardan kurulmaya
başlanabilir. Genel merkez ilk
önce kurulur. Her kademe de
çoğunluk köylülerde bulunmalı-
dır. Yani yönetim kurullarında
çoğunluğu köylüler almalıdır.

Örgüt kurulduktan sonrada
okumuş halk çocuklarına birta-
kım görevler düşmektedir.

Bu görevleri sıralarsak:

a — Halka dönük ve daha
önce kurulmuş olan dernek ve
sendikalarla sözü edilen birliğe
maddi ve manevi desteği sağla-
mak için çaba harcamak ve
birliğin canlı doğmasını, görevi-
ni etkin olarak yapmasını ko-
laylaştırmak.

b — Fiilen bir kampanya aç-
arak okumuş aydın halk çocukla-
rının maddi desteğini sağlamak
ve zamanlarını köylerde değer-
lendirerek köylülere kurulan bu
örgütün yararlarını anlatmak.

c — Basın yoluyla halkın u-
yarılması için gerekli çabayı
harcamak, ayrıca basının bu ko-
nuda desteğini kazanmak. Ge-
rektiğinde sırf birliğin yaygın-
laşmasını sağlamak amacıyla ö-
zel yayınlarda bulunmak.

d — Toplumcu tüm üniversite
gençliğini Türkiye Köylü Birliği
için çaba harcamaya çağırarak
onların canlılıklarından yarar-
lanmak. Böylece köye kadar u-
zanarak köylülerin canlanmasını
sağlamak.

Sonuç

Türkiye'de köylü kesimi asır-
lardan beri hep aynı biçimde
son planda düşünülmüştür. Onların sorunlarına yönetimi e-
linde bulunduranların eğilmesi
de düşünülemezdi. Hiç kimse
baltayı ayağına bile bile vur-
maz. Eğer yöneten sınıf işçi ve
köylülerin dışında ise, elbette
yongayı kendine yonacak; bu
büyük kütleyi uyandırarak aya-
ğına baltayı vurmayacaktır. Bu-
nun için bu kesimin düşünülme-
si ve dertlerine çarenin bulun-
ması gene kendileri tarafından
olacaktır.

Köylülerden ve işçilerden yana ol-
ması gereken aydınlar onların
arasına girmek ve sözü edilen
örgütün kurulması konusunda
çaba göstermekle ilk adımı at-
mış olacaktır. Bu ilk adım-
dan sonra örgütün kurulması ve
üyelerini bilinçlendirmeye baş-
laması işi gene de ilk anda on-
lardan yana aydınlara olacakt-
ır. Ashında bu çabayı göstermek
kendini kişisel çıkarlarımız için
de gerektirir. Yazının başlan-
gında bu gerekliliğin nedenleri
üzerinde uzun uzun duruldu.

Görünüşe göre aydınların ya-
şantısı köylünün yaşantısından
farklı görünüyor. Örneğin, ashında
üretim araçlarını elinde bulun-
duranlara göre bir zıtlık içeri-
sinde değildir. Kaldı ki köylü-
ler, kızların anaları, babaları,
kardeşleri ve akrabalarıdır. O
halde bu çağ dışı yaşamdan
kurtulmak için herhalde anala-
rımızla, babalarımızla, kardeş
ve akrabalarımızla birlik olma-
lıyız. Onlar ki, Türk köylüsü ve
işçisidirler. Onlar ki, asıl değeri
yaratıcılarıdır. Elbette onlardan
yana olacağız. İnsanlık anlayış-
mız bunu gerektirir. Kişisel çı-
karımız bunu gerektirir. Ayrıca
bizler bu fakir fukara halkın
sırtından alınan vergilerle oku-
duk. Onlara vergi borçluyuz. Bu
borcu ancak onları canlandır-
arak ödeyebiliriz.



Emperyalizm can çekişirken...

Can çekişen kapitalizm (emperyalizm) artık kısıka-
ğına ahnımsı durumdur. Sosyalizme doğru uygun adı-
mlarıyla dünyada sancılar vardır, sancılar büyümektedir.

Emperyalizmin beslediği yavrular kriz geçiriyor.
Yeni gömlek gerek engereklere. Sömürücüler «eskiden ol-
duğu gibi yaşayamaz ve yönetemez» bir durumdadır. Tür-
kiye bir ulusal bunalım içine girmiştir ve bunalım sürüp
gidecektir. Bir yazar «kuklacının ipleri kestiğinden» söz
etmektedir. Kukla her gün biraz daha düş-
mekte, oynattığı kuklalar sapır sapır dökmektedir. Çünkü
emperyalizmin beline dünya proleteryası sopayı indirmiştir.
Emperyalist ülkelerde grevler ahp yürürken, Vietnamda,
Laosta, Ortadoğuda emperyalizm ve yardımları gamar oğ-
lanına dönerken yine de ihtiyatlı olmak gerekiyor. «Eng-
reğin çok bulundugu yerlerde bu yılanı geceleyin avlayarak
öldürürlür. Isırmasına engel olmak için ayaklara yılan dı-
şlarının geçemeyeceği kalın ayakkabılar giyilir» Biz henüz bu
aşamada değiliz. Demir disiplin altında sağlam bir örgüt-
lenme yok. Entellektüellerimiz laf yarışından baş kaldı-
rmıyorlar. İşçi ve köylülerle kolkola olmak, onlarla özdeş-
leşmek «anlık» olarak kalmakta devam ediyor. (Toprak ve
fabrika işgalleri dışında veyahut o bölgede yetişen ürünün
pıyasaya çıkarma zamanları dışında devrimin ve eylemin
motörü durumunda bulunan yığınlarla gidilmiyor.) Oysa, (A)
harfi olmalıdır bu. Her şeyin başı sonu emekçi yığınlarla
örgütlenip özdeşleşerek çalışmak, bilinçlenme sürecini hız-
landırmak.

Türkiye'de, sözlü, ona çoğunluk(!) olan sömürgeci
kabine buhranına düştükten sonra, onların alternatifi (ger-
çek alternatifi) olan güçlerin emekçi yığınlarını eyleme
girmeye hazır duruma getirmeleri (evvelce ihmal edilmiş
bulunan) yığınlar bilinçlendirme işlemlerine girişmelerinin
zamanıdır.

«Politika sanatı (ve bir devrimci için görevlerinin doğ-
ru olarak anlaşılması) şartları ve proleteryanın öncüsünün
iktidarı ele geçirebileceği anın, iktidarı alırken ve aldıktan
sonra işçi sınıfının ve proleter olmayan emekçi yığınların
yeteri kadar geniş tabakalarının yeterli desteğinden yarar-
lanabileceği anın; ve iktidara geçince gittikçe daha geniş
emekçi yığınlarını eğiterek ve kendine çekerek egemenliğini
genişletebileceği anın tam ve doğru olarak değerlendirilme-
sini gerektirir.» (Lenin, Devrim Stratejisi, s. 50)

İstifa etme hürriyetleri bile olmayan, bağlı bulunduk-
ları «kamarilla» tarafından güçlerinin tükendiği son nok-
taya kadar USA markalı kaval çalınarak oynatılan ve yö-
netilen sömürgeci sınıfların tüketmişlerdir. (Kamarilla,
herhangi bir yetkili kişiyi perde arkasından yöneten kimse-
ler anlamında ispanyolca asıllı bir sözcüktür). Kamarilla,
bir efendinin iki haremli durumunda olan AP-CHP ikilisini
birbirine dayandırarak oynatmaya devam edecektir. (Tıpkı
bitkilerden birbirine yaslanan iktidar sütiği beygirleri gi-
bi). Ne var ki emperyalizm çembere girmek üzeredir, kıska-
ça ahnımsıdır. Kamarillanın mensup bulunduğu şebeke ak-
rep gibi intihar edecektir.

Son olarak Lenin'e kulak verelim yine:

«İktidar mücadelesinde proleteryanın örgütün başka
silahı yoktur. Burjuva dünyasındaki anarşistçe rekabet al-
tında ayrı düşmüş, sürekli olarak yoksulluğun, kelleğin ve
dejenereasyonun ederin çukurlarına gerilere itilmiş olan
proletarya, ancak marksizm prensipleri üzerinde **İDEOLO-
JİK BİRLİĞE ULAŞARAK** ve çalışan milyonlarca insanın
işçi sınıfı ordusu halinde kaynaştıran **MADDİ ÖRGÜT
BİRLİĞİ'nin** yardımıyla kaçınılmaz biçimde yenilmez bir
güc haline gelebilir ve gelecektir.»

(Bir Adım İleri, İki Adım Geri, s. 254).

ENDER KAMİL BOYACI
(Öğrenci - Gebze)

V. İ. Lenin üstüne

Antin 162. sayısında, bu köşede, adını vermeyen bir
okur «devrimcinin» sözlüğündeki «Lenin'in gölge resminden
söz ediyor, bunun bir «özlemcilik» ve «düşüncülük» olduğunu
belirtiyordu. Henüz «Devrim» ne Lenin ile başlamış ve ne
de Lenin ile bitmiştir» diyordu. Burada bir kez duralım. Ada-
mı vermeyen okur bence yanlışla düşüyor. Neden ki, Bü-
yük Ekim Devrimi yeryüzünde başarıya ulaşmış ilk emekçi
köylü asker sosyalist devrimidir. Önemli olanda budur.
Diyecemiz Marx ve Engels'in önerdiği, sahik verdiği ilk
devrimci bu. Bu devrimin başı ise V. İ. Lenin'di.

Sözkonusu gölge resim şu anlamı taşır:
Kitleleri uyandıranın, sınıf bilincine vardırmanın an-
cak onlara yönelmek ve birlik olmakla mümkün olacağını.
Sonra bu gölge resim babamız hayırına konmamış oraya. Bu
kitleye konuşan Lenin'in gerçek bir görüntüsünden alınmış-
tır.

Asıl anlatmak istediğim, V. İ. Lenin'in resimlerinin de
bizi aydınlatacak nitelikte olduklarıdır.

Ne yapmalı böyleyse?

Lenin'den yalnız «NE YAPMALI?»yı değil, öteki ya-
pılarında iyice okumalıyız. Birde unutmamamız uğra-
da O'nun resimlerinde «ahı» gözle bakmaktır!

Bu yazımı 100. doğum yıldönümünde yüce eylemciye, ve
tüm dünya Halklarının kurtuluşlarındaki öncüye adıyorum.

İSMAİL KAHRAMAN
(Frankfurt/Main)

Ortadoğu Devrimci Çemberi güçleniyor

Kürtler de siyonizme karşı savaşıacaklar

11 Mart günü Irak radyoları Irak Mer-

kez Hükümeti ile Irak Kürtleri arasında bir anlaşmaya varıldı. gını yaymışlardır. Irak Cum. hurbaşkanı Ahmed Hassan El Bekr'in Irak halklarına sunduğu 15 maddelik anlaşmaya göre I. rak'ın kuzeyinde bulunan bölge de müstakıl bir Kürt hükümeti kurulacaktır. Bağdat Merkezi Hükümeti içinde ve orduda Kürtler nüfus oranına göre temsil edileceklerdir. Cumhurbaşkanı yardımcılığına bir Kürt getirilecektir. Geçici Anayasa'ya «Irak halkı, Arap ve Kürt olmak üzere iki ayrı millete mensup insanlardan oluşur» şeklinde yeni bir r. adde konacaktır. Kürtçe, Arapça ile birlikte I. rak'ın resmi dili olacaktır.

General Bekr ayrıca Hükümetin Kürt İsyanına katılan sivil ve asker bütün Kürtler için genel af ilan ettiğini bildirmiş,

Kürtlerin bütün ihtiyaçlarının karşılanacağını belirtmiştir.

General Bekr'e bir mesaj gönderen Irak Kürtlerinin lideri Molla Mustafa Barzani ise şunları söylemiştir:

«Kürt meselesini demokratik ve barışçı bir şekilde çözen tarihi bildirinizden ötürü Kürt halkı kitleleri ve Kürt Demokrat Partisi adına, şahsınıza ve Irak halkını kutlarım.

«Bu tarihi vesileyle, Kürt halkının, düşmanlarına karşı yürüttükleri mücadelede Arap milletini destekleyeceğini temin etmek isterim. Bildiride yer alan, Irak halkının tamamına, yani Arapların, Kürtlerin, Türklerin ve diğer azınlıkların çıkarlarını korumak ve barışı sağlamak amacıyla yönelmiş tedbirlerin uygulanmasında, Baas Partisi ve milli otorite ile kayıtsız elbirliği yapmaya söz veriyoruz».

Bilindiği gibi Irak Kürtleri Kuzey Irak'ta uzun yıllardan beri kıyasıya mücadele etmekteydiler. Bugün Kürtler değişik aşiretlere bölünmüş olarak Ortadoğu'nun çeşitli yörelerinde, Doğu Anadolu, Kuzey Irak ve Suriye, Batı İran, Azerbeycan gibi bölgelerde yaşamaktadırlar.

Kürtler bu yörelerde hiç bir zaman bağımsız bir devlet kuramamışlardır. Bu da daha çok aşiret reislerinin ve aşiretlerin aşırı bireyci tutumlarından dolayıdır. Osmanlı İmparatorluğu zamanında Kürtler, 1823, 1853, 1877 ve 1880 yıllarında isyan etmişler, fakat hiç bir sonuç elde edememişlerdir. Sultan Abdülhamit artan Kürt baskısını hafifletmek ve Kürtleri kontrol altına alabilmek amacıyla Hamidiye birliklerini kurmuşlardır. Fakat aşiret reislerine verilen bediyeler yüzünden bu birlikler yozlaşmış ve sonra da dağılmıştır. Bu birliklerin silahlarını alan Kürtler dört bir yöreye dağılmıştır. Bu arada 1914 Sarıkamış bozgunundan sonra emperyalist Amerika'nın da teşviki üzerine kendi devletlerini kurabilmek amacıyla Ermeniler, bu yörede 600.000 Kürdü öldürmüşlerdir. Sevr Anlaşması sırasında emperyalistler bir uydu Kürdistan Cumhuriyeti kurmak istemişlerdir, ama bu da bir sonuç vermemiştir. Bu dönemde Kürt kitlelerden kopuk Kürt aydınları sürekli olarak kağıt üzerinde bir Kürt Hükümeti kurmak için çalışıp durmuşlardır.

Kürtler I. Dünya Savaşından sonra 1925, 1930, 1933 yıllarında Türkiye'de (Şeyh Said İsyanı, İhsan Nuri İsyanı, Dersim - Tunceli İsyanı), 1920, 1930-32 yıllarında Irak'ta, 1920 ve 1932 yıllarında da İran'da isyan etmişlerdir. Bundan sonra toplu ve düzenli olarak mücadeleyi sürdürenler daha çok Irak Kürtleri olmuştur. Irak Kürtlerinin direnişlerinde sonuca varmaları ve uzun süre dayanabilmelerinin nedeni Irak'taki hükümetlerin zayıflığındandır.

Irak Kürtleri önce Hayva (Umut) adlı bir parti kurmuşlardır. Bunu 1943'de kurulan Kürt Gençlik Komitesi izlemiştir. Sonraları bu Komite ile Umut Partisi'nin gençlik kesimi birleşip Irak Kürt Demokrat Partisi'nin ilk çekirdeğini oluştur-

muştur. Daha sonra kurulan Kürt Demokrat Partisi, Kürtlerin bulunduğu bütün bölgeleri fışeren bir Kürt devleti değil de, Irak'ta bir Kürt hükümeti kurmayı, emperyalizme, gerici hükümetlere karşı çıkmayı ve I. rak Kürdistan'ın bağımsızlığını elde etme amaçladığını belirtmiştir.

Irak Kürtlerinin hareketi Şeyh Ahmet ve Molla Mustafa Barzani kardeşlerin 1943 yılında Süleymaniye geyhinden kaçıp isyan etmeleri ile yeni bir döneme girmiştir. Mücadele bundan sonra sürekli olarak silahlı mücadele şeklinde devam etmiştir.

Bu arada 15 Aralık 1945'te İran'ın Mehabad şehrinde bir «Kürt Halk Hükümeti» kurulmuştur. Fakat bu hükümet uzun süre yaşayamamış ve Rusların Azerbeycan yönetisini terketmelerinden sonra İran Ordusu bu hükümeti dağıtmıştır. Molla Mustafa, Haziran ayına kadar dağlarda savaşıp, sonra Rusya'ya gitmiştir. Irak Kürtleri de Irak Hükümeti'nin ordusuna iki yıl daha dayanabilmiş, Şeyh Mahmut'un ağzından Irak

Bugün ABD ve uçakları Hindicini'de tarihin en barbar metodları ile bağımsızlık savaşlarını ezmeğe çalışmaktadır. Amerikalılar halk savaşlarına karşı «özel savaş» taktiklerini geliştirmeye çalışmakta, üçü bir askeri kampanya yürütmektedir.

a) Sürekli bombardımanla ekonomik faaliyetleri felce uğratmak, her türlü çöküntü ortamını yaratmak,

b) Özel güçler adını tak-tıkları anti - gerilla gruplarıyla köyleri basmak, yakmak, köylüleri yıldırmak,

c) Köyleri, toplama kamplarına benzer belli merkezlerde toplamak. Buralarda asimilasyon ve pasifikasyonu gerçekleştirmek.

En barbar yoketme, jenosid metodlarıyla yürütülen özel savaş, halk savaşını daha da körüklemekte, kitlelerdeki bilinci daha da bilemektedir. Bunun kanıtı, Laos'ta 15 yıldır süren kurtuluş savaşındır. Son örneği ise, Küpler Ovası'nda kazanılan yeni zaferdir. Aşağıda Laos başkanı Vientyan'daki Neolao - Haksat (Laos Vatan Cephesi) temsilcisi albay Soth Pethral ile yapılan bir konuşmayı sunuyoruz. (Afrikasia Dergisi'nin 15 mart 1970 tarihli sayısından):

● Laos Güneydoğu Asya'nın merkezinde bulunan bir ülke... Stratejik durumunun önemi Fransız ve Amerikan sömürgecilerin gözünden kaçmadı. Laos halkının 1945 Ekim'inden beri sürdürdükleri direnme savaşını kazanmaları ihtimali kuvvetli. Uluslararası kurtuluş savaşının 5. nemli adımlarını anlatır mısınız?

— Savaşımız iki etaptan meydana gelir. Fransız sömürgecileri faşist Japonlar

Emperyalizm çökmeden Alman sorunu çözülemez?

Faruk Pekin



Tarihi Erfurt şehrinde başlayan Doğu ve Batı Almanya pazarlığı son günlerde dünya politik çevrelerini en fazla ilgilendiren bir konu olmuştur.

Almanya sorunu, II. Dünya Savaşı'ndan beri tartışılmaktadır. 1949 yılında iki ayrı Alman devleti kurulunca, emperyalist Amerika, Batı bölgesini NATO içine alabilmek için çok uğraşmış, 1952 yılında Rusya'nın iki bölgeyi bir seçimle birleştirmesi şeklindeki çözüm yoluna bile karşı çıkmıştır. Neticede Batı Almanya NATO'ya alınmış, Demokratik Alman Cumhuriyeti ise Batı Almanya'nın NATO camiasına girmesinden bir hafta sonra saldırgan NATO Paketi'ne karşı kurulan Varşova Paketi'ne girmiştir.

Bu dönemden sonra Demokratik Alman Cumhuriyeti'nden gelen her türlü «Federal Almanya» önerisi, Demokratik Alman Cumhuriyeti'ni tanımak istemeyen emperyalistler tarafından reddedilmiştir. Batı Almanya'nın sürekli olarak emperyalist Amerika tarafından silahlandırıldığını gören Demokratik Avrupa Cumhuriyetleri ise iki ayrı devletin varlığını kabul etmişler ve bunu savunmuşlardır. Sonraları, gelişen «barış içinde bir arada yaşam» ve silahsızlanma ilkelerinin ışığında hazırlanan ve Orta Avrupa'yı nükleer silahlanmalardan tecrit etmeyi amaçlayan «Rapaçki planı» bu iki devleti epey meşgul etmiştir.

1958 yılında verilen bu tekliften sonra 1964 yılında bu teklifin biraz daha pratik şekli olan «Gomulka planı» ortaya çıkmıştır. Emperyalistler, Gomulka planı'nı da reddetmişlerdir. Ve bu sorun emperyalistlerin elinde bir pazarlık konusu olarak bugüne kadar Avrupa politik tartışmalarının gündeminde kalmıştır.

20 yıldan beri, Doğu Almanya'nın Rus egeli altında olduğunu kabul eden Batı Almanya'daki egemen sınıf partileri, Demokratik Alman Cumhuriyeti ile temasa bile geçmezlerken, Federal Almanya'nın yeni Başbakanı Willy Brandt, 4 Ocakta yaptığı bir ko-

nuşmada, Doğu Almanya'da başka bir devletin varolduğunu kabul ettiğini açıklamıştır. Brandt'ın «bir millet, iki devlet» tezi emperyalistler tarafından büyük saldırıya uğramıştır.

Fakat Willy Brandt'ın bu tezi Demokratik Alman Cumhuriyeti'ni de memnun etmemiştir. Çünkü bu tez ile birlikte Brandt, bir millet içindeki iki ayrı devletin iktisadi, sınıl ve kültürel ilişkiler kurabileceğini, fakat Demokratik Alman Cumhuriyeti yabancı bir devlet olmadığından, onunla diplomatik ilişkiler kurulamayacağını ifade etmiş ve Demokratik Alman Cumhuriyeti'nin sınırlarını tanıma meselesinde kararsız gözükmiştir. Oysa Demokratik Alman Cumhuriyeti Oder - Neisse sınırlarının Federal Almanya tarafından tanınması için direnmektedir.

Şimdi Erfurt şehrinde dünya politik sahnesinde «Östpolitik Doğu Politikası» diye bilinen Willy Brandt'ın görüşü tartışılmaktadır. Fakat Erfurt şehri bu defa yeni bir karara sahne olmayacaktır. Bilindiği gibi Erfurt'ta daha önceleri Çar Aleksandr I ile Napolyon arasında görüşmeler olmuş, Martin Luter bu şehirde yaşamış, en önemlisi Alman Sosyal Demokrat Partisi'nin 1891 yılında bu şehirde yaptığı bir toplantıda ünlü «Erfurt Programı» ortaya çıkmıştır.

Emperyalist Amerika'nın müttefiki olan ve son yıllarda mali durumunu düzeltip, yeni yeni emperyalist planlara girişen Federal Almanya ile sosyalizmi kurmak için çırpınan Demokratik Alman Cumhuriyeti arasında tutarlı bir çözüm yolu beklemek hayalecilik olacaktır. Emperyalistlerin her türlü maceracılık peşinde koşmaları ve Batı Almanya'yı bir silah deposu haline getirdikleri bu günlerde, bu iki devlet arasında gerçekçi bir çözüme gidilemez. Alman halkının birleşmesi ancak emperyalizmin ortadan kalktığı bir dünyada gerçekleşecektir. Bunun için Erfurt Görüşmeleri, diplomatik yaklaşımdan ötede, yeni ve gerçekçi bir çözüm yolu getirmeyecektir.



IRAK'TA BAŞARIYA ULAŞAN KÜRT GERİLLACILARI
— Şimdi hedef: Emperyalizm ve usağı İsrail —

Hükümeti'ne teslim olduklarını bildirmişlerdir.

Kürtler daha sonra sürekli olarak örgütlenmeye girmişler, kendi yörelerinde fiili olarak kendi kendilerini idare etmeye neral Kasım başı geçince onu başlamışlardır. 1958 yılında Ge. desteklemişler, ama mücadeleye de devam etmişlerdir. 1963 yılında Baas Partisi başı geçince Kürtler çok zor bir durumda kalmışlardır. Önce ülkedeki komünistleri ve liberalleri öldüren Sosyalist Baas Partisi, daha sonra bu faşist yöntemi Kürtlere tatbik etmiş, yalnız bir dönemde 167 köy bombalanmış, 634 Kürt öldürülmüş, 1500'e yakın insan yaralanmıştır. Fakat Kürtler mücadeleyi bırakmamışlar ve daha sıkı örgütlenmeye girmişlerdir. Şubat 1964'de Barzani ile Arif arasında bir silah - kes anlaşması imzalanmıştır.

Bu dönemden sonra Kürtler sürekli olarak Irak merkez hükümeti ile anlaşma yollarını a-

ramışlardır. Her anlaşmaya varıldığı sanıldığı dönemde Irak hükümeti tekrar Kürtlerin üzerine yürümüş, Barzani aşireti ile Baradost aşiretini birbirine düşürerek Kürtlerin mücadelesini bastırmaya çalışmıştır. Fakat Iraklı Kürtlerin mücadelesi her geçen gün biraz daha destek kazanarak bugünkü başarıyı elde etmiştir.

Irak Merkez Hükümetinin Kürtlere karşı olan tutumu artık eski günlerdeki uyutma politikasından çok farklıdır. Hükümet artık «Kuzey Meselesi» olarak değil, «Kürt meselesi» olarak koymaktadır meseleyi. Kürt Demokrat Partisi, General Bekr'in ağzından tam bir meşruiyet kazanmıştır. Şövence karşı çıkan Kürtçe, artık resmi dil olmuştur.

Baasçıların iktidara gelmesinden sonra bütün güçlerini yitiren Irak Komünist Partisi, Kürtlerin son mücadelelerini hep desteklemiş. Barzani ile aynı masaya oturup, onun varlığını

kabul edilmesinin Kürt meselesinin çözümü için tek çıkar yol olduğunu savunmuştur. Fakat bu arada IKP, Barzani'nin İran'la şüpheli ilişkileri olduğunu, hatta emperyalistlerden para alabileceğini belirtmiştir. Bu husus ayrıca son Irak darbesinden sonra da ifade edilmiştir.

Bugün Irak'ta petrol güçleri hakimdir. Amerikan ve İngiliz emperyalizmi bu bölgedeki petrol çıkarlarını daha uzun yıllar sürdürebilmek amacıyla her türlü tertibi tezgahlayabilmektedir. Irak'ta emperyalizme ve onun usağı satılık iktidarlara karşı, Ortadoğu'yu ateş bölgesi haline getiren siyonizme karşı Irak halklarının ortak cephe savaş vermeleri gerekmektedir. Kürtlerin kendi yörelerinde emperyalizme ve onun masası siyonizmine karşı açacakları savaş Ortadoğu Devrimci Çemberi'ni güçlendirecektir. Ve ancak, Irak Kürtlerinin emperyalizme karşı açacakları bu savaş ve bu alandaki direnişleri Barzani'ye ya-

pılan bütün suçlamaları somut olarak yokedebilecektir.

Irak Merkez Hükümeti ile Irak Kürtleri arasında varılan anlaşma gerçekte yeni değildir. Bu anlaşmanın görüşmeleri Irak'ta yapılan son darbe teşebbüsünden hemen sonra başlamış ve bu sonuçlar alınmıştır. Bundan önce Irak Hükümeti ile Irak Kürtleri arasında üç anlaşma yapılmış, ama hiçbirisi de sonuç vermemiştir. Bunlardan, eski başbakanlardan Dr. Bazzaz'ın tasarısı bugünkü anlaşmaya en yakın olanıdır. Anlaşmalar sırasında Barzani kendilerine yöneltilen yukarıdaki suçlamaları 3 Şubat 1970 tarihli Medeniyet Gazetesinde şöyle cevaplandırmıştır: «Biz emperyalizme karşı savaşan ve halkımız için bağımsızlık isteyen devrimcileriz. Hasmımız olan Hükümete karşı bile olsa, emperyalizmin ve siyonizmin düzenlediği bir darbeye yerimiz olmaz. Biz namuslu savaşçılarız. Böyle kirlili işlere alet olmayız.»

Bugünkü anlaşma Irak Hükümeti ile Irak Kürtleri arasında geçici bir çözümlü olacak. Gerçek anlaşma ancak, ulusların kendi kaderlerini tayin etme hakkı ilkesinin gerçek anlamda uygulanabildiği dönem olacaktır. Irak Kürtlerini şimdi anti - emperyalist bir mücadele beklemektedir. Eğer bu anlaşmayı ortak bir anti - emperyalist ve sınıfsal mücadele izleyemeyse, Irak Kürtleri düşledikleri hayatı hiçbir zaman göremeyeceklerdir. Irak Demokrat Partisi'ni, bilimsel sosyalizmin ışığında büyük görevler beklemektedir. Irak Demokrat Partisi, ancak marksist - leninist bir parti olabildiği ölçüde bugünkü başarısı gerçek bir zafere dönüşebilecektir.



YORGACIS
— Kendi metodunun kurbanı —

Yorgacis neden öldürüldü ?

BASPISEKOPOS Makarios'a yapılan suikast teşebbüsünden sonra eski içişleri bakanı Po. Ikarpos Yorgacis'in öldürülmesi Kıbrıs'ta yeniden karıştırmıştır.

MAKARIOS'un ölümünden sorumlu tutulan ve evi polis tarafından korunan Yorgacis, gazetelerin bildirdiğine göre bir telefon ile randevuya çağırılmış ve gittiği yerde öldürülmüştür. Yorgacis'in ölüm haberi Kıbrıs'ta yeni olaylara yol açmıştır. Eski EOKA'clardan olan Yorgacis'in mensup olduğu «millî cephe» üyeleri Yorgacis'in intikamını almak için sağa sola saldırmaktadırlar.

ŞÖVENİST olan ve CIA'nın emrinde çalışan «millî cephe» mensuplarının son tedhiş faaliyetleri iyice artmıştır. Geçen sayımızdaki Kıbrıs yazımızda belirttiğimiz gibi emperyalizm Kıbrıs'ta her türlü yeni girişimi göze alamamaktadır.

YORGACIS'in ölümünden Makarios'u sorumlu tutanlar da vardır. Makarios'u destekleyen ve asgari programlarında bağımsız Kıbrıs, azami programlarında ise ENOSIS yer alan güçlerin kendileri için engel teşkil edebilecek olan Yorgacis'i öldürtebileceği söylenmektedir.

ÖNEMLİ olan Yorgacis'in ölümündeki polisiye noktada değildi, emperyalizmin bugün Kıbrıs'ta oynamak istediği oyunlardı. Kıbrıs, yakın günlerde emperyalizmin kesin bir darbe yiyeceği Ortadoğu'da çok önemli stratejik bir yer olmaktadır. Emperyalizm Ortadoğu meselesinde her türlü oyunu tezgahlayabileceği bir Kıbrıs istemektedir ve bütün çabaları bu amaca yöneliktir. Bu nedenle emperyalizmin Kıbrıs'ta her gün yeni olaylar yaratması şaşırtıcı olmamalıdır.

NİTEKİM Avrupa basını, Amerika'nın desteğiyle Yunanistan'daki albaylar cuntasının Kıbrıs için özel bir plan hazırladığını açıklamıştır. Bu plana göre Kıbrıs'ta cumhurbaşkanı suikast yapılmak suretiyle tasfiye edilecek, Kıbrıs'taki «solcu» Rumlar da, Yunanistan'da olduğu gibi temizlendikten ve sindirildikten sonra «Enosis» ilan edilerek Kıbrıs Yunanistan'a bağlanacaktır. Nitekim Dışişleri Bakanı Çağlayangil de, Yunanistan'ın «Enosis» hazırlığında olduğunu belirtmiştir. Sovyet Büyükelçisi ise, bu tehlikenin ortaya çıkması üzerine Çağlayangil ile görüşmüş ve görüşmeden sonra Sovyetler Birliği'nin «Enosis» kesinlikle karşı olduğunu açıklamıştır.

Laos'ta "Özel Savaş,"a karşı "Halk Savaşı,"

tarafından ülkemizden kovulduktan sonra, İkinci Dünya Savaşı sonunda 12 Ekim 1945'te bağımsızlığımızı ilan edebilecek duruma geldik. Birkaç ay sonra Fransız sömürgecileri yeniden geri gelerek, bu kez faşist Japonlara karşı müttefik kuvvetlerin savaşını bahane ettiler. Esas amaçları ülkemizi tekrar ele geçirmekti. «Lao Issara», yani «bağımsız Laos» cephesini kurduk. Bu cephenin savaşı başlarda çok zordu. Fakat zaferlerimizin başlaması sonucunda Fransızlar, 1954 Cenevre anlaşmasını imzaladılar. Bu anlaşma Laos'un bağımsızlığını, bütünlüğünü ve tarafsızlığını kabul ediyordu. Fakat Fransızların yenilgisinden kısa süre önce, Amerikalılar Laos'un içişlerine açıkça karışmak ve ülkeyi ele geçirmek isteklerini belirtmişlerdi...

Savaşımızın ikinci devresi 1954'den bu gündür. Bugün Amerikan saldırganlarına karşı onbeginci direnme seanesindeyiz. İkinci kurtuluş savaşımızın maliyeti daha yüksektir. 17 Mayıs 1964'de Prens Savanna Fuma'nın bağımsız bölgelerin bombalanmasını istemesi üzerine ABD bu bölgelerde hava akımına başlamıştır. O gün bu gündür, hemen hergün bombardmana devam edilmektedir. Bombaların yarımsı hasatı bozmak ve halkı aç bırakmak

için kimyasal bombalar kullanılmıştır. İki yıldır bombardman yoğunluğu dört misli artmıştır. Size bir fikir vermek için bağımsız Laos bölgesi üzerine atılan bombaların sayısını, Demokratik Vietnam Cumhuriyeti'ne bombardman durdurulmadan önce atılanların dört misli olduğunu söyleyeyim. Yedinci filonun uçakları devamlı Laos üzerindedir. Bağımsız bölgelerdeki hayat çok zordur. Halk tabii sığınaklara yerleşmiş, ormandan avladıklarıyla yaşamaktadır. Okullar gece açılır ve tarlalarda gece çalışmaktadır. Son birkaç ay içinde yeni bir durum gelişmiştir. Bombardmanlara paralel olarak CIA'ya doğrudan bağlı General Meo Vang Pao tarafından yönetilen «özel kuvvetlerin seferleri ile karşı karşıyayız.

Uzman Amerikalıların yönetimindeki çok sayıda Tayland'lı askerle desteklenen bu kuvvetler, Jares bölgesinin Kleng Kunang ve Kang Kay gibi birkaç kentine saldırmışlardır. Emperyalistlerin Laos ve Tayland'ta özel savaş (special war) taktiklerini gittikçe yoğunlaştırdığını, dozunu artırdığını her şey ispat ediyor. Onlar, özel savaşla bir tahrip savaşını geliştirmeye çalışıyorlar. Bombardmanlar ve askeri saldırılarla bu bağımsız bölgenin halkını hırpalamak, yoket-

mek yada kolayca kontrol edebilecek merkezî bölgelerde toplamak istemektedirler. Ayrıca çok dikkat ettikleri birşey de bu savaşın «gizli» olmasıdır. Barbarlıklarını gizliyorlar.

● Laos halkının millî kurtuluş cephesi 1950 Ağustos'undan sonra Lao Issara cephesi, 1956 Ocak'ından sonra da Vatan Cephesi (Neo-Lao-Haksat) adını almıştır. Bu cephelerin birleşimleri üzerine politik ve etnik açıdan bilgi verir misiniz?

— Ulusal savaşımızın başında Issara Cephesi adlı bir cephe kurmuştuk. Bu cephe, değişik etnik grupları içeriyordu. Ekseriyetle Lao Loum (yani ovada oturan Laoslular), Lao Teung (yani vadi ve dağ yamaçlarında oturanlar) ve Lao Soung (yani yüksek dağlarda oturan Laoslular)dan oluşuyordu. Bu üç grup, Laos'un içinde bulunduğu 60 değişik etnik grubun içinde azınlık kalır.

1950'ye doğru bu cephenin yeterli kadar geniş olmadığını gördük, 1956'da toplanan konferansta Issara Cephesi'nin adını Laos Vatan Cephesi olarak değiştirdik. Bu genleşme isteği siyasal bir adımdı. 1956'ya kadar cepheimizde birleşmeyen etnik grupların katılmasını sağladık. 1968'de kabul ettiğimiz politik program, bütün halk tabakaları ve etnik azınlık

gruplarının kabul edilebilir. Bu cephenin üyesi olmak için tek şart vardır: Vatansever, anti - emperyalist olmak.

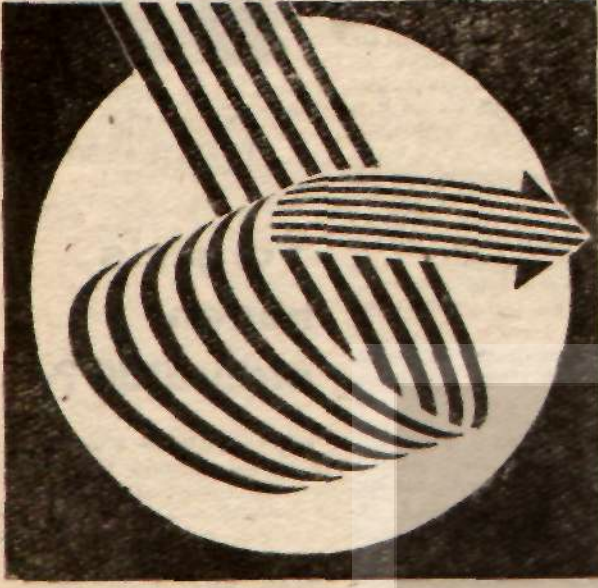
● Şimdiye kadar ulusal birliğin sağlanması için sağcıların, tarafsızların ve N. L. H.'nin üçlü hükümet kurmaları, 1954 ve 1962'de ABD ve kuklaları tarafından iki kere sabotaj edildi. Prens Savanna Fuma tarafsız bölgeyi, ABD'nin yoketme savaşına terk etti. Vient yan Hükümeti ile aranızda diyalogun boşuna olacağını düşünmüyor musunuz? Diyaloga devam etmenin sebepleri nelerdir?

— Benim Neo Lao Haksat'ın temsilcisi olarak burada bulunmam, 1962 Cenevre anlaşmasının kararlarına uyan NLH'nin iyi duygularına delildir. 1962 Cenevre anlaşması, bütün taraflarımızın ulusal birlik devleti içinde toplanması hakkını tanır. 1 Nisan 1963'te tarafsız dışişleri bakanına suikast yapılmışlardır. Bu kişi Cenevre anlaşmasını imzalamıştı. Bu canice davranışlar NLH bakanlarının ve bağımsız bakanların Vientyan'ı terkine ve bağımsız bölgeleri kazanmaya itmiştir. İyi duygularımız ispat, ilerdeki birliği korumak ve diğer Laos'lularla iyi bağları korumak için NLH Vientyan'da bir temsilci bırakmıştır. Yalnız Amerikalılar ve onların Vientyan'daki kuklaları barışın ve anlaşmaların geri gelmesine karşıdır. Laos'un barışa ve tarafsızlığı için çalışmak isteyen bütün partiler ve bütün Laoslu vatanseverlerle güc birliğine hazırız.

(Konuşmayı yapanlar, Yves Nisad ve E. Vele-re, marksist - leninist VLR Grubu üyeleri)

ant yayınları sunar

5 yıldır yasaklanan kitap



Kemalist Devrim İdeolojisi

Emin Türk Elçin

Kemalist Devrim'i ve İdeolojisini ilk defa, hiç kimsenin ca-
saret edemediği şekilde bilimsel sosyalist açıdan eleştiren bu
eser, beş yıl önce tefrika edilirken «komünizm propagandası»
iddiasıyla mahkemeye verilerek yasaklanmış, ancak yazarı-
nın ölümünden dört yıl sonra beraat etmiş ve ANT tara-
fından tam metin halinde kitap olarak yayınlanmıştır. Tan-
zimat'tan bu yana batıcılığın, Kemalizm'in kadrocu, Başar'cı
ve Yön'cü yorumlarının da eleştirildiği eser, dört renkli of-
set kapak içinde 408 sayfa 15 Lira'dır.

ANT'ın Diğer Belgesel Kitapları

- **SOSYAL DEVRİMLER, ULUSAL SAVAŞLAR**, Nehru'dan Indra Gandhi'ye hapisane mektupları, 15 Lira.
- **OSMANLILARIN YARI SÖMÜRGE OLUŞU**, Tevfik Çavdar, 7,5 Lira
- **GİZLİ BELGELERLE BARİŞ GÖNÜLLÜLERİ**, Müslim Özbalkan, 10 Lira
- **PENTAGONİZM**, Juan Bosch, 5 Lira
- **GERİ BIRAKTIRILMIŞ TÜRKİYE**, Dr. Sedat Özkoç 5 Lira.
- **HILAFET VE ÜMMETÇİLİK SORUNU**, Mehmet Emin Bozarslan, 12,5 Lira
- **OSMANLI TOPLUM YAPISI**, Dr. Muzaffer Sencer, 10 Lira.
- **ZAPATA**, Robert P. Millon, 5 Lira
- **MAVİ GÖZLÜ DEV** (Nazım Hikmet ve sanatı) Zekeriya Sertel, 10 Lira.
- **DİNLE YANKEE**, Wright Mills, 10 Lira
- **TÜRKİYE'DE İLERİ AKIMLAR** Yıldız Sertel, 15 Lira
- **ÇİZGİLİ DÜNYA** Ferruh Doğan, 5 Lira
- **MİLLİ KURTULUŞ CEPHESİ** Douglas Bravo, 5 Lira
- **DÜZENİN YABANCILAŞMASI** İdris Küçükömer, 7,5 Lira
- **ANARŞİZM** Ducloux - Cohn Bendit 7,5 Lira
- **ROMAN GİBİ** Sabiha Sertel, 15 Lira
- **SIYAH İKTİDAR** Stokely Carmichael 7,5 Lira
- **YAŞANTIM** Yevtuşenko, 5 Lira
- **NAZİM HİKMETİN POLEMİKLERİ** Kemal Sülker, 7,5 Lira.
- **SABAHATTİN ALİ DOSYASI** Kemal Sülker, 7,5 Lira
- **GERİLLA NEDİR** Alberto Bayo, 5 Lira.
- **SAVAŞ ANILARI** (2. Baskı) Che Guevara, 10 Lira
- **LİDERLER DİYOR Kİ**, Abdi İpekçi, 10 Lira
- **MARKSİZMİN TEMEL KİTABI** (Toplatıldı) Emile Burns,
- **GERİLLA GÜNLÜĞÜ** (Toplatıldı) Che Guevara 10 Lira

Genel Dağıtım: ANT YAYINLARI P.K. 701 — İstanbul
İstanbul Dağıtımı: GE.DA

Ankara Dağıtımı: Aydın Kitabevi



AST OYUNCULARI ASAF ÇİVİLTEPE'NİN MEZARI BAŞINDA
— Onun koyduğu ilkelere lanet ediliyor —

Devrimci bir tiyatro nasıl yozlaştırılıyor?

...Bir emekçi, neden sendikaya girer, yurdunun sorunları üstüne kafa yorar, bunu sa-
natçılarımız bilmek zorundadır...

... Ülkemizin hangi yollardan, nerelere gideceğini, bunlardan hangisinin toplumun ya-
rarına olacağını, bilim adamları kadar değerlendirmek durumundadır sanatçılarımız...

Asaf ÇİVİLTEPE

Emperyalizm ve işbirlikçileri,
yedi yıldanberi devrimci kavga
veren Ankara Sanat Tiyatrosu'
na da el atmış ve sudan baha-
nelerle AST'nin gerçek sahipleri
olan sanatçıların işlerine son
verdikmişlerdir.

1963 yılında Asaf Çiviltepe ve
arkadaşları tarafından kurulan
AST, sahnelediği devrimci o-
yunlarla kısa sürede kitlelerden
hakettiği ilgiyi görmüş ve dev-
rimci çevrelerce benimsenen bir
tiyatro olmuştur. Çiviltepe'nin
ölümünden sonra da, devrimci
sanatçılar tarafından tiyatrodaki
ki devrimci atılım geliştirilmiş,
bu arada 40 bin lira sermaye
ile kurulan tiyatro 1968'de bir
milyon lira sermayeli bir ano-
nim şirkete dönüştürülmüştür.
Şirket hissedarlarından Koç
Burroughs'un eski muhasebecisi
Bülent Akkurt, ölümünden sonra
Çiviltepe'nin de hissesini ele
geçirerek yönetimde tek söz sa-
hibi haline gelmiştir.

Anlaşmazlıklar ve çelişkiler
de bu dönemde başlamış ve
AST'ta çekişen iki grup ortaya
çıkmıştır.

1) Tiyatronun gerçek sahibi
olan çalışanlar, ve

2) Tiyatro olayından para ka-
zanmayı amaçlayan sermayedar
tüzel yada özel kişiler.

AST'nin en güç dönemlerinde
çok az para karşılığında tiyat-
rolarını güçlendirmek için gece
gündüz çalışan sanatçılar, bu
dönemde emeklerinin karşılığını
talebetmişler ve işverenlerden top-
lu sözleşme hükümlerinin uygulan-
masını, fazla mesailerinin ö-
denmesini istemişlerdir.

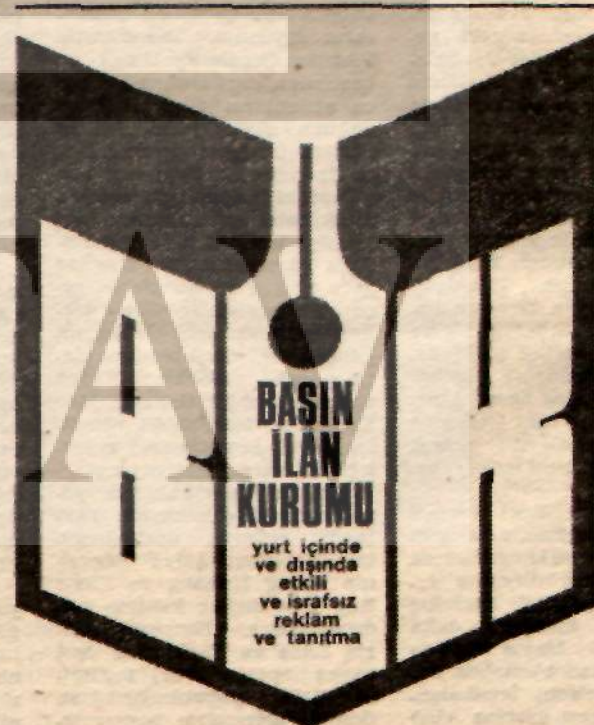
Hisselerin yüzde yetmişbeşini
elinde bulunduran şirket temsil-
cisi Bülent Akkurt bu taleplere
«31 Mart'ta personelin işine
son vermeyi şirketimizin uygun
görmüştür.» karşılığını vermiş
ve basına olayı üç-beş kuruş
fazla kazanmak isteyen sanatçı-
ların kaprisi şeklinde yansıtmış-
tır.

İpler kimin elinde?

Bütün seanslarında kapalı gi-
şe oyun gösterme olanaklarındaki
AST'nin patronunun bu davra-
masının nedeni ekonomik olarak
sızılların çok ötesindeki baskı-
lardır? Anlaşmazlıkların köke-
ni, toplu sözleşmenin uygulan-
ması tartışmalarından daha ö-
teye varmaktadır?

Çiviltepe'nin ölümünden son-
ra, Bülent Akkurt, Türk Ame-
rikan Dış Ticaret Bankası'na
hisse senedi satmak istemiş,

bunu öğrenen sanatçılar, Ak-
kurt'u protesto ederek, böyle bir
davranış karşısında hiçbir oya-
na çıkmayacaklarını bildirmiş-
lerdir. Toplu direniş karşısında
Akkurt bir geri dönüş yapmış,
kendisinin yanlış anlaşıldığını,
hisse senedini bankaya değil,
arkadaşı olan müdür muaviniine
satmak istediğini bildirmiş, bu
konuda da ısrarla kavgasına,
önerisinden vazgeçer görünmüş-
tür. Ne var ki, söylentilerden
bir süre sonra da Amerikan
Türk Dış Ticaret Bankası'nın
reklamları AST'nin fuayesinde



Yayın organları hakkında bilgi sağlanır. Eskiz ve program hazırlanır.
Objektif tavsiyelerde bulunulur. Tespit edilen programlar hızla
yürütülür.

Çağaloğlu, Türkocağı Cad. no 1, kat: 3
Telefon: 27 66 00 - 27 66 01, İstanbul



ASAF ÇİYLTEPE
— AST'ı niçin kurmuştu? —

boy göstermeye başlamıştır. Hatta, bankanın AST'a büyük krediler verdiği dedikoduları da ısrarla dolaymağa başlamıştır.

Söylentilerle birlikte, her gece kapalı gişe oynayan «Eskici Dükkanı»nın gösterileri, haftada iki seansa düşürüldü, buna karşılık bir oyunda en çok kırk seyirci toplayabilen «Sınırdaki Ev» adlı karşı devrimci oyunun seanslar artırılmıştır.

Zararda olduğunu söyleyerek toplu sözleşme hükümlerini uygulamayan eski Burroughs muhasebecisi Bülent Akkurt'un kâr eden devrimci bir oyun yerine, tutmayan bir karşı devrimci oyunu ısrarla sahnelemesi, anlaşmazlığın daha da büyümesine yol açmıştır. Akkurt'un karşı devrimci tutumu Dostoyevski'nin Harp ve Savaş kadronun bütün ısrarına rağmen sahneye koydurulmaması ile ilgili su yüzüne çıkmıştır.



Odenmeyen mesailer

Bir yandan devrimci oyunların sahnelenmesini engellemeye çalışan patron Bülent Akkurt, öte yandan da sanatçısından gişe memuruna kadar bütün emekçileri sömürmeye devam etmekte ve en doğal haklarına tanınmaması direnmektedir.



LENİNİZMİN İLKELERİ, Josef Stalin, Sol Yayınları, 192 sayfa, 10 Lira — Stalin'in 1924 Nisan başlarında Sverdlov Üniversitesi'nde verdiği konferansları bir araya getiren «Leninizmin İlkeleri» ve ayrıca 25 Ocak 1926'da Sovyetler Birliği Komünist Partisi Leningrat Örgütü'ne sunduğu «Leninizmin Meslekleri» adlı broşürden oluşmaktadır. Stalin bu eserlerinde «Leninizm, emperyalizm ve proleter devrimin çağının marksizmidir. Daha tam ve doğru bir ifadeyle, leninizm, genel olarak proleter devriminin teorisi ve taktiği, özel olarak proletarya diktatörlüğü, onun teorisi ve taktiğidir» tanımını verdikten sonra Leninizmin tarihi kökleri, metod, teori, proletarya diktatörlüğü, köylü meselesi, milli mesele, strateji ve taktik, parti, çalışma stili, sürekli devrim meselesi, proleter devrimi ve proletarya diktatörlüğü, proletarya diktatörlüğü sisteminde parti ve işçi sınıfı, bir tek ülkede sosyalizmin zaferi meselesi, sosyalizmin kuruluşunun zaferi için mücadele konularını işlemektedir.

Stalin'in bu eseri, leninizmi öğrenmek için başvurulacak en önemli kaynaklardan biridir.

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ BİRLİĞİNİZİ, (Dünya komünist hareketi i. deolojik mücadelenin önlü belgeleri), Bilim ve Sosyalizm Yayınları, 404 sayfa, 20 Lira — Bu belgeler, Çin Komünist Partisi adına parti ideolojileri tarafından kaleme alınmıştır; sosyalist ülkeler arasındaki deolojik çatışmada Çin'in, Çin devlet adamlarının tavrını ve resmi görüşünü ortaya koymaktadır.

100 SORUDA EKİM İHTİLALI, Kenar Soğner, Gerçek Yayınevi, 400 sayfa, 15 Lira — 1917 Ekim İhtilali'nin tarihi hükümlerinden hareketle, yeryüzünde ilk defa sosyalist bir toplumun objektif kuruluş şartlarının gerçekleşmesine kadar uzanan bir dönem ele almaktadır. İşçi hareketinin marksist teoriyle birleşmesi, yeni tip bir devrimci parti teorisi ve böyle bir partinin kurulması, emperyalist çağa uygulanmış yeni bir devrim teorisi, burjuva demokratik devriminin sosyalist devrime dönüşmesi, otokrasiye ve kapitalizme karşı mücadelede işçi sınıfının öncülüğü gibi meseleleri inceleyen kitap sosyalist devrim teorisinin gerçekleşme meselelerine ışık tutmaktadır.

Kültür alışverişi mi, kapkaç ticareti mi?

Geçtiğimiz yıllarda Sovyetler Birliği Hükümeti ile Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti arasında varılan anlaşmaya uygun olarak, zaman zaman Türk sanatçıları Sovyetler Birliği'ne gitmekte, konserler vermekte yada gösteriler yapmaktadırlar. Buna karşılık Sovyetler Birliği sanatçıları da, aynı anlaşma çerçevesinde, Türkiye Dışişleri Bakanlığında vize alabilirlerse, arada bir Türkiye'ye gelmektedirler.

Bu tip anlaşmaların asıl amacı, halkların kültürel değerlerinin birbirine tanıtılması, kardeşlik duygularının geliştirilmesidir.

Ne var ki, Sovyetler Birliği sanatçıların Türkiye'ye gelişi, bu espride olmamaktadır.

Türk sanatçıları Sovyetler Birliği'nde devlet tarafından ağırlandı ve konserleri ciddi devlet organizasyonları içerisinde verilirken, Türkiye'ye gelen Sovyet sanatçıları, ağırlandı ve konser organizasyonları tamamen «özel sektöre» bırakılmıştır. Bu kültür anlaşmasından yararlanılan birtakım özel konser organizatörleri, meceleli sadece ticari açıdan alarak kasıtlı şekilde defnere etmektedirler.

Bunun en son örneği, Azerbaycan halk sanatçısı Zeynep Hanlarova'nın İstanbul'da verdiği konserlerdir. Hemen belirtelim ki, konseri organize eden Arkon Firması'nın organizasyonu ne kadar ticari görüntüsü ise, Zeynep Hanlarova'nın konserde takındığı tavrı, ister kendi isteğiyle olsun, ister organizatörlerin empoze etmesiyle olsun, bir halk sanatçısına yakışmayacak niteliktedir.

Son zamanlarda Türkiye'de Azeri türkülerinin moda olduğunu gören organizatör, davetiyeleri astronomik fiyatlarla satılan ve «halk»tan kimsenin gidemediği, sadece mutlu azınlığın izleyebildiği konseri, ikinci defa tekrarlayıp bir voli daha vermek için, 1,5 saatle sınırlamıştır.

Sahneye pürül pürül dekolte kıyafetle ve mini etekle çıkan Zeynep Hanlarova'yı dinleyicilere takdim eden organizatör, bir piyasa şarkıcısını lanse edeceğine, bütün

dinleyicilerin nefretle karşıladıkları ukalalıklar yaşamıştır. Organizatör, bir ara işi, «Kamuran Akkor'un okuduğu Reyhan şarkısının hakikisini Zeynep Hanım'dan dinleyecekmişiz» derken adeta rakip gazinoya vermeye çalışan bir gazino patronu tavrı takınmıştır.

Dinleyiciler Zeynep Hanlarova'dan tamamen Azeri türkülerini dinlemeyi beklerken, hiç gereği olmadığı halde, bir sanat münekkidiinin bestelediği ve kendisine ithaf ettiği bir besteyi okumuştur. Aslında bu bestenin Zeynep Hanlarova için değil, çok önceden piyasa için bestelediği, fakat kendisine öyle kabul ettirildiği de daha sonra öğrenilmiştir.

Misafir sanatçının kendi halkının müziği dışında da müzik icra etmesi mümkündür. Ama «halklar arası kültür alış verisi» söz konusu olduğuna göre, okuması gereken, herhalde piyasa için bestelenmiş bir şarkı değil, Anadolu halkının bir türküsü olmak gerekirdi...

Konserin bitimi ise tam bir skandal olmuştur. Şen Sineması'nda birbuçuk saatlik sürenin dolduğu ve başka bir programın başlayabilmesi için dinleyicilerin salondan terketmesi gerektiği bildirilince protesto bağışları yükselmiş, bunun üzerine özel organizatör mikrofonu koşarak, «Efendim telas etmeyin... İki gün sonra bir konser daha organize ettik. Biletleri kapıda satılmaktadır. Şimdiden yerlerinizi ayırtınız» çığırkânlığıyla infialli ticari amaçları lehine istismar etmeğe kalkmıştır.

Tam bir Boyoğlu saz salonu havası içinde geçen konser, bir «kültür alışverişi» değil, tamamen birtakım araçların ve açığözlerin kapkaç ticareti görüntüsünde sona ermiştir. Bu şekildeki organizasyonlar, Türk ve Sovyet halklarının kültür yoluyla yakınlaşmasını sağlamak şöyle dursun, aksine soğukluğu artırıcı olmaktadır.

Konserlerin böyle organize edilmesinden, hiç yapılmaması, «halkların kardeşliği» bakımından herhalde çok daha yararlı olacaktır.

AST'ta GREV

Türkiye Tiyatro İşçileri Sendikası (TİSEN) AST'ta grev kararı almış ve şu bildiriye yayınlamıştır:

«Sendikamızla Ankara Sanat Tiyatrosu (AST) arasında 1968 yılında imzalanan toplu iş sözleşmesi 1969 Ekiminde sona ermiş ve yeni sözleşme için görüşmeler başlamıştır. Fakat AST işvereni sendikamızın hiçbir teklifini kabul etmemek ve uzlaştırmaya kurulu kararını da reddetmek gibi olumsuz bir tutum içine girdiğinden, grev zorunlu hale gelmiş, sendikamızca grev kararı alınarak işyerinde ilan edilmiş bulunmaktadır.

«AST'taki sanatçı ve diğer üyelerimizin tek bir vücut halinde greve gideceğini anlayan işveren, birtakım oyunlara girişmiş ve bütün işçilerin işine son vereceğini bildirerek işyerini kapatma tehdidinde bulunmuştur.

«Haklarını almak için sonuna kadar mücadele etmeye kararlı olan üyelerimiz, kanun uyarınca zorunlu olan 6 günlük sürenin sona ermesiyle, grevin bir an önce uygulanmaya başlaması için hazır beklemektedirler.»

Kul Ahmet Esin Afşar'ı Dava ediyor

Aşk Kul Ahmet, kendisine ait olduğunu belirttiği «yok yok» türküsünü izinsiz okuduğu için şarkıcı Esin Afşar hakkında 100 bin liralık tazminat davası açacağını bildirmiştir. Şarkıcı Afşar'ın bu türkü ile büyük ün yaptığını ve kendisinden «bayan yok yok» diye bahsettirdiği.

ni belirten Aşk Kul Ahmet şöyle konuşmuştur.

«Benim türkümle hem şöhrete ulaştı hem milyonlar kazandı. Benim bunda payım var, varın okusun ama bir yerde beni de düşünsün, kendisine bunu söyle. dim ancak aradan altı ay geçti ses yok. Sabrım tükendi. İstanbul'a gider gitmez hakkında 100 bin liralık tazminat davası açacağım.»

Aşk Kul Ahmet'in de Türkiye halkının da aslında Esin Afşar türünden sanatçılardan alacağı kuşkusuz 100 binlerin üzerinde. dir. Halk türkülerini kendilerine benzetip, para vurmamı ve ulusal sanat yutturmacalarının bedeli bu kadar ucuza ödenemez.

Hisar Film yarışması

IV. Hisar Kısa Film Yarışması 24 - 28 Haziran 1970 tarihleri arasında Robert Kolej de yapılacaktır. Yarışmaya en son kayıt ve film teslim tarihi 17 Haziran 1970 dir. Yarışmaya 8 yada 16 mm. sesli yada sessiz, komulu, belge veya karton filmler katılabilir. Yarışmada derece alacak filmlere şu ödüller verilecektir. 8 mm. Bronz Burç ve 1500 TL. Robert Kolej Öğrenci Birliği ödülü. 16 mm. Bronz Burç 2500 TL. Robert Kolej sinema kulübü ödülü. Ayrıca Sinema kulübü ikincilik ödülü olarak 8 mm. de 500 TL. 16 mm. de 1.000 TL. vereceğini açıklamıştır. Sinema Kulübü en iyi karton filme de 500 TL. ödül koymuştur.

Bu konuda Robert Kolej Sinema Kulübü P.K. 8 Bebek İstanbul adresinden tamamlanacak bilgi almak mümkündür.

Önsöz: PROF. SENCER DİVİTÇİOĞLU
Tanıtma: ASLAN BAŞAR KAFALOĞLU
Ünlü Amerikan Marksisti
PROF. PAUL M. SWEETZ

Kapitalizm Nereye Gidiyor?

Kapitalist Ekonominin Marksist Eleştirisi

(The Theory of Capitalist Development)
Türkçesi: Aslan Başar Kafaloğlu

20 lira

AĞAOĞLU YAYINEVİ, CAĞALOĞLU, İSTANBUL.

ANT Der: 703

Ümmetçi M. Ş. Eygi hakkında ifşaat!



haftanın Karikatürü

açıkladı

M. Şevket Eygi'ye
350 bin dolar
gönderil
Şerefsizler! Hepinize
Meydan Okuyorum!

Bugün'ün eski yazarı M. Şahap Tan'ın «Bugün'ün Dervisi» adlı kitabından:

Almanya'da kısa zamanda kendisine bağladığı saf bazı kimseler vasıtasıyla «Şevket Efendi hazretleri itikâfa çekildiler, bir müddet kimseyi kabul etmeyecekler» propagandasını da yaptırmayı ihmal etmemişti.

Fransa'da Paris'in Pigal semtinde birkaç gün gününce Foll Berjer, Molen Ruj, Lido gibi ünlü kabarelerde eğlendikten sonra doğrudan Kan şehrine gitmiş, Osmanlı hanedanının vellaht mertebesindeki en yaşlı fertlerinden Şehzade Mahmet Şevket Efendi ile görüşüp hürmetlerini arz ederek ellerini öpmüştü.

Yahudilerin düşmanı olduğunu iddia edip mukaddesatçı, milliyetçi zenginelere para toplayıp gitlice de Yahudilerden hem açıktan, hem de ilan yolu ile paralar aldı.

...4 Eylül 1969 tarihli gazetesinin 3. sayfasında «İstanbul Reklam 5527» kaydıyla çıkan «Herkes yahudi firmasının kapı kadar ilanı.

Lago'da hemen oteli terkedip Lago şehrine hareket etti. İstasyona yakın bir berbere girip evvela bıyıklarını kestirdi, saçlarıyla kaşlarını boyattı, bir mağazadan İsviçre'li erkeklerin giyindiği son moda elbise ve palto ile elbiselerini de değiştirdi.

tirdikten sonra, atladığı taksi ile adrese kolayca gitti.

Maddi bakımdan bir endişesi yoktu. Aramco'nun Avrupa'nın birçok merkezlerindeki şube ve ajanslarına, Mücahit Şevket'e yardım etmeleri için daha Suudi Arabistan'da iken direktif verilmişti. Bu Ajansların hiçbirisi müslüman değildi. Hatta içlerinde yahudi olanlar da vardı. Aramco'nun en büyük hisselerinin yahudi Roçild ailesine ait olduğunu «Rabitay-ı İslamiye» cemiyetinin idarecileri bildikleri gibi, «İhvan-ı Müslimin» teşkilatının idarecileri de bilmektedirler.

Şapka giyene kâfir deyip Paris'te şapka giyen, şarap haram deyip Cidde'de viski için, domuz eti haram deyip Kan şehrinde otelde yumurtalı sosis yiyecek, Fisebi-İllah hizmet ediyorum iddiası ile İslamiyetin bütün düşmanlarından gazete nesriyatı ile santaj yapıp para sızdıran, en ufak bir tehlike karşısında doğduğu vatana terkedip, karnının doyduğu memleketi yaranmak için vatanın resmen inkar eden bu adamdan ne beklenirse, saf müslümanlarımız beklesinler.

Eygi'nin Marifetleri

BUGÜN'ün eski yazarı M. Şahap Tan'ın «Bugün'ün Dervisi» adlı kitabından:

Bazı okuyuculardan aldığım mektuplarda bizim için bekar olduğumuzu soruyorlardı. Ve gazetede ki hanım yazarla evlenmesini iyi niyetle tavsiye ediyordular. (Söz konusu hanım yazar Şüle Yüksel Şenler'dir.) Bir gün bu mektuplardan birisini Şevket Eygi'ye gösterdim. Bana şu cevabı verdi:

— Bana yardım eden müslümanların ekserisi, kızlarını alacağını diye paralarını esirgemiyorlar. Eger evlenirsem yalnız o kızın babası yardım eder, diğerleri etmezler, demişti.

Bilhassa fazla paraya sıkıştığı zamanlar, Yahudilerden bahseden tefrikaları uzattıkça uzatıyordu. Ta ki, arzu ettiği fiyatı bulana kadar.

Benim «Dünyaya fahişe ihraç eden memleket İsrail» başlıklı bir yazım çıkmıştı. Buna buradaki Yahudiler de çok kızmışlardı. Bir hayli inazah imzasız küfürnameler gelmişti. Üç gün sonra da gazetesinin birinci sayfasında baş sütunda şöyle bir haber çıktı: «Türkiye Orta Şark'a fahişe ihraç ediyor.»

Şevket kızını Anadolu'ya vermişti. Ağzı laf yapan, kendisine muti gençlerden acele bir ekip teğkil edip, abone ve yardım toplamak üzere Anadolu'ya gönderdi. Şu şifahi talimatı verdi: «Gittiğiniz şehir ve kasabalarla evvela kimselerle temas etmeyin, ceğinizi biliyorsunuz. Camilerde cemaat dağılırken kimselere dikkat etmediğinizi ve neler konuşacağınızı da biliyorsunuz. Bu sloganlardan birisi de, «Şevket Eygi Bey, Hazretli Peygamber efendimiz gibi ekseriya zeytin ekmeğe yiyerek kifayî nefis eder» şeklindeydi.

pişane kaçağı olarak yurt dışında bulunan Bugün - Sabah tröstünün patronu Mehmet Şevket Eygi'ye Müslüman Kardeşler Teşkilatı tarafından 350 bin dolar (3,5 milyon lira) toplanmış ve bunun 8 Mart 1969 tarihinde Cidde'de Hollanda Bankası tarafından 86473/4936 numaralı dekontla Münih'te Commerzbank A.G.'ye Mehmet Şevket Eygi adına postalandığını söylemiştir.

Bu açıklamanın gazetelerde yer alması üzerine, Mehmet Şevket Eygi, durumu kurtarmak üzere gazetesine bir yıldırım telgraf çekmiştir. Gazetesinin 20 Mart 1970 tarihli sayısında sürmüştü. «Şerefsizler! Hepinize Meydan Okuyorum!» başlığı altında şöyle demektedir:

«Şahap Tan gibi, Ramazan'da içki içip sonra müslümanlık taşıyan binbir sabıka, beynelmüllel bir casus ve dolandırıcıya millet kesesinden para verdirek ve yalan malzeme temin ederek aleyhimde ilk kelimesinden son kelimesine kadar iğrenç iftiralarla ibaret bir paçavra neşrettiren ve sonra onu delil gösterip arkamdan havlayan şerefsiz küfür eşkiyasına yıldırım telgrafla ilk cevabundur.

«Ayrıca iftiralarımızın her birinin cevabını bomba gibi patlatacağım!

«Allaha şükürler olsun, Mehmet Şevket Eygi'nin yüzü ak, alnı açıktır.

«Bu yıldırım telgrafla şerefsizlerin yüzüne bu kadarcık tükürüyorum. Asıl cevabın şiddetini sonra göreceksiniz.»

Telgrafta adı geçen Şahap Tan, Bugün Gazetesini'nin eski fıkra yazarlarından. Eygi müessesesinin bütün girdisini çıkartıran Şahap Tan, kendi iddiasına göre, Eygi'nin yahudilerle el altından anlaşması ve bir takım kirli işlerinin anlaşılması üzerine Bugün'den ayrılmış, bir evatan borcu olarak, Eygi'nin kirli çamaşırlarını ortaya döken bir de kitap yayınlamıştır.

«Bugün'ün Dervisi Mehmet Şevket Eygi kimdir? - Belgelerle» adını taşıyan kitapta, Şahap Tan, eski patronunun doğumundan bugüne hayafını didik didik etmekte, zengin müslümanları edin mbeahidi kisve-i altında dolandırarak Bugün Gazetesini'ni kurduğunu ve daha sonra Sabah Gazetesine de sahip çıktığını, bu arada el altından da Yahudilerle anlaşarak Yahudi firmalarından çok sayıda ilan temin ettiğini, ancak mahkumiyet yedekten sonra yurt dışına kaçtığını, yurt dışından da Aramco'dan ve gerici İslam rejimlerinden büyük maddi yardım gördüğünü olay ve belge zikrederek açıklamaktadır. İşte, Tekin Erer'in Meclis'te açıkladığı 350.000 dolarlık belge de, Şahap Tan'ın kitabından alınmıştır.

Şahap Tan'ın kitabında yer alan belgelerden önemli birisi de,

Eygi'nin bir kaçakçılık sebebesine dahil olduğunu gösteren vesikalarıdır.

Bu vesikalardan anlaşılacağına göre, İstanbul'daki büyük turistik otellerden birinin sahiplerinden iki kişi ile bir milletvekili, bir kuyumcu ve Bugün Gazetesi Sahibi Mehmet Şevket Eygi, büyük bir kaçakçılık sebebesinin ortaklarıdır. Bunlar, bazı milletvekillerini ve polis yetkililerini, Avrupa'ya ve Suriye'ye sevkettikleri kadınlarla yatarak kendilerine dokunulmazlık sağlamışlardır. Bunlar da imza ve paralarıyla, bir zaman kaçak esyaya el sürmemekte, işlerini telefon ve zula ile idare etmektedirler. Şebekenin Avrupa'daki işlerini de, İsviçre'de bulunan yahudi Jozef Redmann idare etmektedir.

Şebekenin adamları omuzlarında birer fotoğraf makinası ile turist kalığında, Kapalı Çarşı'daki turistik esya satan dükkanları dolayıp döviz toplamakta, toplanan dövizler birkaç el değiştirdikten sonra Suriye'den, Almanya'dan ve İsviçre'den gelen kaçakçılara mal karşılığı teslim edilmektedir.

Bunlar o kadar nüfuzludur ki, kendilerini otelde ihbar eden bir garsonu deli diye tımarhaneye yatırmışlardır. Mektubun sonunda ise, muhbir, Şahap Tan'a şöyle demektedir: «Bu işi İçişleri Bakanı veya Başbakan'la görüşüp halledemezseniz, hiçbir netice alamazsınız. Ya sizi yerler ya da sizi suçlu çıkarırlar.»

Kendi ifadesine göre, Şahap Tan; ihbar mektubunun doğruluğuna kanaat getirdikten sonra İçişleri Bakanı Faruk Sü-

kan'dan basın müşaviri Hayat İhan aracılığıyla randevu almış ve durumu izah etmiştir. Bakanlık tarafından İstanbul'da bu işle görevli şahısla temasa geçirilen Şahap Tan, o görevli şahıs tarafından sebebeyle satılmış, kendisinin bu iş için girdiğini öğrenen sebebe ileri gelenleri tehdit ederek elindeki vesikaları almaya kalkışmışlar, iki defa da otomobile öldürmeye teşebbüs etmişlerdir.

Bu sırada şebekenin ortağı olduğu iddia edilen Bugün Gazetesi Sahibi Mehmet Şevket Eygi, 18.11.1968 tarihinde Şahap Tan'a bir mektup yazarak mesele ile ilgilenmemesini, bu işle ilgili mektubu kendisine tevdi etmesini, aksi takdirde büyük ihtilatlar çıkacağını bildirmiştir. Ayrıca, mektubun altına «Bu hususta malumat istememenizi rica ederim» diye de bir not düşmüştür. Böylece, Şahap Tan, patronu Mehmet Şevket Eygi'nin gerçekten kaçakçılık sebebesine dahil olduğuna, hattâ yahudilerle bu kirli işte ortaklık kurduğuna tam kanaat getirerek kendisine şu cevabı vermiştir:

«Son derece beni üzen, bir karamlık işler çeviren sebebe ile alakalı teyakkük eden mektubunuza üzülerek okudum. Demek ki, senin de müslümanlığın yalanmış. Sen de bir sarlatan mışsın.

«O mektubun sahibi bana itimad ederek bir sır tevdi etmiştir. Bu mektubu sana değil, icap ederse mesul itimat ettiğim makamlara verebilirim. Sana hiçbir surette vermeme imkan yoktur.»

Şahap Tan mektubu vermediği için sık sık telefon ve mektupla tehditlere maruz kalmış, nihayet gazeteden çıkarıldıktan sonra tehditleri de göze alarak bastırıldığı kitapta belgeleri yayınlamıştır.

Şahap Tan, ayrıca, kitabın sonunda, Mehmet Şevket Eygi'nin Max Fleum adında meskun beynelmüllel yahudi kaçakçı ile münasebette bulunduğunu buna bîlen «Zaptiye Ahmet» namındaki bir gencin de esrarengiz bir şekilde öldürüldüğünü açıklamaktadır.

Bu dehşet verici açıklamalar, la dolu kitabı Mehmet Şevket Eygi'nin şimdilik tepkisi, yukarıda yayınladığımız «Yıldırım telgraf» olmuştur.

Ancak, Mehmet Şevket'in, sırf okurlarının gözünü boyamak için böyle kurusıkı blöfleri çok görülmüştür. Onun başlıca taktiği, bir açığı meydana çıkarttığı takdirde, esasa hiç cevap vermeden laf kalabalığı ile karşı saldırıya geçmek, «cevabı da ha sonra vereceğim» diyerek «hafızla beseriya nişyan ile mahul olduğuna» güvenip, sonradan hiç o konuya dokunmadan meseleyi küllendirmektir. Kabine buhranı sırasında Bugün ve Sabah gazetelerinin ikyüzü yayını karşısında da aynı taktiği uygulamış, okuyucularını enayi yerine koyarak yine bildiğini o kumuştur.

Ama bu defa aynı taktikle kamuoyunu uyutması pek mümkün olamayacaktır. Zira ortada en yakın adamlarından birinin açıkladığı belgeler vardır ve bu belgeler karşı belgelerle çürütülmekçe, Eygi, hakkındaki ithamlardan kurtulamayacaktır.